

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakti (BİLYAY)'nın
kuruluşudur. ©

***

Cilt: 36 Sayı: 429 EKİM 1995

(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
Ergün ARKAL

Teknik Sorumlular
Genel Yayım: Haluk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaz
No:4 D:6 80060 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 07 18

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-ÖLÜM ÖTESİ	2
● ŞUURU İŞLEMEK	5
● KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	7
● NARSİST. AYNAYA GEREĞİNDEN UZUN BAKTI	8
● BİRLİĞİ ENGELLEYEN UYGARLIK	9
● ABD HÜKÜMETİ YABANCI YAYINLAR YETKİLİSİ VAKFIMIZI ZİYARET ETTİ	10
● DAVRANIŞLARIMIZI BELİRLEYEN FAKTÖRLER	11
● AKIL VE BİLİMİN YETERSİZLİĞİ	14
● MEDYOMLAR ZİRVESİ	15
● SEVINÇ VE ACILARIMIZ	16
● RUH VE KÂİNAT	17
● DİNLER ARASINDAKİ DİYALOĞUN TARİHSEL GELİŞİMİ	20
● ÖLÜME DOĞRU BİR YOLCULUK	24
● "BİLİM VE TEKNİK" DERGİSİNDE YAYINLANAN BİR UFO MAKALESİNE TEPKİMİZ	28
● YAŞAMIN AMACI	30
● BİLYAY'DAN DUYURU	33
● KONFERANSLARIMIZ	33
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	33
● BİLYAY'IN KONUKLARI	34
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	35
● KENDİNİ BİLME SAVAŞI VEREN İNSAN	36
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	38
● ROSWELL AÇIKLAMASI	39
● İNSANIN HEDEFİ	40
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	41
● TE BU SAN KI GONG "DEMİR BEDEN"	42
● BİLİMİ VE RUHU BİRARAYA GETİRİŞ	45
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: KOZMOGONİK VE FERDİ GÜN	47
● KİTAPLAR ARASINDA: ANAHTAR BİLGİLER-EDGAR CAYCE	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayımları Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25-249 10 01
İç Baskı: Dilek Ofset. Hlmayel Eftal Sok. Yıldırım Han K:1 No: 201 Cağaloğlu/İST 526 31 11

Renk Ayrımı: Degrade, Teşviklye/İstanbul, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL), Yurtdışı: 144 DM.-

Posta Çekli No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Sizlere Sadıklar Plânı'nın 1965 yılında indirdiği 79 no'lu tebliğden bir bölümü sunarak, mektubuma devam edeceğim.

"İnsana hız kazandıran ve insan hayatında büyük rolü olan ümit nedir ve bundan nasıl istifade etmeliyiz?" sorusuna karşılık alınan cevap şöyleydi:

"P: Ümit kademe kademedir. Çocuksu ümitlerinizden, nefsanî ümitlerinizden, zihni, daha doğrusu felsefî ümitlerinizden, ideal ümitlerinize kadar yükselebilir. Şüphesiz insanın ümidi her işte kârlı çıkmaktır. Her işte kârlı çıkış, nefsanîyetten, idrakten ve vicdandan da doğabilir.

Bu ümit, varlığın düşmüş olduğu geri seviyenin muhakkak ki katedileceğine karşı bir ümittir.

Bu ümit, varlığın içinde bulunduğu tabiat kanunlarının ahengini duymaktan dolayı, iyice dinleyeceği büyük bir musikî parçasının sevincinden dolayı bir ümittir.

Bu ümit, kademe kademe inen tesirlerin üstün hazzı içerisinde kalabilme ümididir.

Bu ümit, kendi realitesini aşmanın ve daha geniş bir şuur ile tatbikat yapabilmenin ümididir.

Bu ümit, tam bir vicdan ile, nefsanîyetin çığnemesi ümididir.

Bu ümit, varlığın içinde bulunduğu sistemde bilerek fonksiyon (vazife) alması ümididir.

Ümit hayat kaynağıdır. Ümit ilhamdır, tesirdir, bilgidir. Ve nihayet ümit, imandır. Bu kadar."

* *

Sevgili okuyucularım, tebliğde açık ve seçik olarak ifade edildiği gibi umut, nefsanî bir kademededen başlayıp en ideal seviyeye kadar çıkmaktadır. Her realitede umutların rengi değişiyor. En fantastik ve dünyasal değerler çerçevesinden başlayarak, en ulvî ve ruhsal bir kademeye kadar tezahür edebiliyor. Ama temel ilke, "umutlar realitelere göre biçimlenirler"dir.

İstek ya da irade "realite ihtiyaçları"na uygun olarak, umut denen fütürist bir senaryoyu yazmayı ya da oynamayı tercih eder. Her umut konusu, yüce bir güce, eksiksiz bir değerlendirici mekanizmaya, yani Tanrı'ya ve Yasalarına güvene dayanır.

Çünkü sebep ve sonuç yasaının işleyişinde "bir'e bir" bir değerlendirme yoktur. Mikro düzeydeki bir şuurun etkinin, makro düzeyde sonuçlar yarattığını artık biliyoruz.

Şans nedir ki? Mikro düzeydeki şuurun etkilerimizin tekrar çıkış noktasına dönerek ek imkânlar sağlamasıdır. Buna liyakat diyoruz. Neye lâıyk oluyoruz? Kendi irademizin tekâmül yönünde bilerek, isteyerek ve programlayarak gösterdiğimiz çabamızın yarattığı "yapıcı enerjinin" düşük seviyede bulunan "enerji depomuz" katılmasına...

Sanırım ki umut da böyledir.

Mikro düzeydeki (bilerek, isteyerek, programlayarak) yapılan eylemlerin karşılıklarına makro düzeyde kavuşmak olasılığına inanmaktır. Her eylem şuurun değildir; iyi niyet ve istekle yapılan ve kendiliğindenlik taşıyan eylemlerin değerlendirilmesi, Tanrı'ya ve Yasalarına olan inanç ve güvene dayanır ve gerçekten de şaşmaz bir adalet etkisi ile sonuçlandırılır.

Umudumuz vicdanî ve ruhânî yaşayışın tek çıkış yolu olduğudur. Dünya Barışının temeli üç direğe dayalı gözüküyor: Rabb'i tanımak, kendini tanımak, tekâmül etmek.

ÖLÜM TESİ

"Tekrar maddesel bedene dönmek, yani ölmek garantisiyle, bedenden spatyoma geçip, öteâlemi tanımanın imkânı var mıdır? Nasıl yapılabilir?"

Aslında, ölüm denen bir olay yoktur. Her şey doğumdan ibarettir. Fizik dünyaya doğuş ve fizik olmayan, ruhsal dediğimiz, spatyom ismini verdiğimiz dünyaya tekrar tekrar doğuşlar vardır. Her iki tarafa da doğuşlar söz konusudur. Buradan o tarafa, oradan bu tarafa doğuşlar... Asıl bulunduğumuz yer, öteâlem dediğimiz spatyomdur. Biz bu maddesel dünyaya geçici olarak gelmiş bedenli, fanî varlıklarız. Hiç kimsenin ne yaşı, ne parası, ne gençliği, ne iktidarı, hiçbir şeyi para etmez. Bu apaçık bir gerçektir ki, biz buraya muhaceret etmiş varlıklarız. Muhaceret etmemişseniz, niçin devamlı ve kalıcı değilsiniz? Emaneten geliyoruz. Yani bir süre için buraya doğuyo-

ruz, sonra tekrar (Celaledin Rumî'nin dediği gibi) aslı vatan'a dönmek için çılgınlık içerisinde şöyle ya da böyle bir ömür geçiriyoruz.

Artık görüyoruz ki, bu konularla ilgilenenlerin çoğunluğunu gençler oluşturmaktadır. Bu çok memnuniyet verici bir durum. Eskiden durum hemen hemen tam tersineydi: Örneğin, 25 yıl önce aynı konuları anlatırken -ki ben de o zamanlar genç sayılırdım- sıkılırdım. Çünkü ben-den çok yaşlı insanlar dinlerlerdi. Dinleyicilerin yaşları (en genci) kırktan başlayarak ellilere, altmışlara kadar çıkardı. Şimdi de benzer şeyleri anlatıyorum ama bakıyorum ki dinleyicilerimin, okurlarımın yaşları o zamanlardaki kadar ileri değil. Yaş ortalaması çok daha aşağılara düşmüş.

Bu ne demektir? Bu, tekrardoğmakta olan, enkarne

olmuş, buraya gelmiş olanların çok daha olgun düzeyde, çok daha liyakatli insanlar olmuş olmaları demektir. Onlara çok iş düşecek demektir. Genç yaşta bu konuları dinleyebilen, ilgilenen, kendi aralarında konuşabilen, düşündüğünü tartışabilen ve açıkça tartışabilen insan muhakkak ki bir vazife yapmak için genç yaşta bedende olgun bir ruh taşımaktadır. Hiçbir şey boş ve boşuna değildir. Muhakkak bir nedeni vardır. Sonuç getirmeyecek hiçbir neden yoktur. Her olayın derin ve görünmeyen anlamları vardır. Bu durum bugün dikkatlerden kaçmamaktadır. Aşağı yukarı son beş yıl çok genç arkadaşlar gayet açık yüreklilikle bu konuları dinliyorlar, tartışıyorlar, okuyorlar,

Ölüm söz konusu değil. Devamlı karşılıklı doğuşlar vardır.

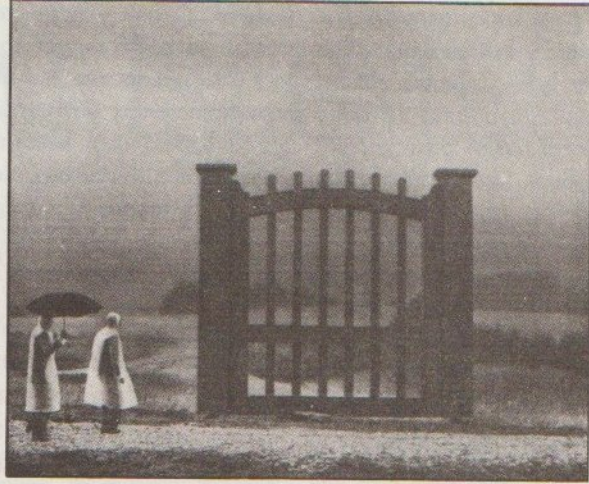
sorular soruyorlar. Bu, o genç arkadaşlara bir yük yüklemektedir. Onları da ileride herhalde kendileri görecekler. İşte bunlardan bir tanesi de bu düşüncüyü bu şekilde ifade etmektedir.

Ölüm söz konusu değil. Devamlı karşılıklı doğuşlar vardır. Bunu anlamak gerekir. Rahatsız bir arkadaşım Almanya'dan bana şöyle vazı-

yordu: "... Öbür tarafa doğmak için bilsen ne kadar zorluk çekiyorum. Bir türlü doğamadık öbür tarafa. Sıkılıyorum. Artık bir an evvel öbür tarafa doğayım istiyorum ama bir türlü yollamıyorlar..." Mek-tubunda büyük rahatlıkla bun-ları söylüyor. Gerçekten fizik bakımından durumu kritik. O ta-rafı da gayet iyi biliyor, bekli-yor. Herhalde bir vazifesi var. Gayet candan bir şekilde aynı şeyi ifade etmektedir ki doğru-dur ve öyledir. Böyle bir dü-şüncenin kabul ettiği hayat öl-çüleri üzerindeki değişiklik yapma kudreti çok büyüktür. Eğer siz, "ölüm" sözcüğünü ortadan kaldırıp da, mekânsal yer değiştirmeyi, yani oradan bu tarafa, buradan o tarafa doğmak olarak ele aldığınız zaman, hayatınız ve görüşü-nüz bambaşka bir hâle gelir. Çok büyük değişiklikler olabi-lir. Bu düşüncenin üzerinde iyi bir şekilde fikirsel ameliyede bulunmak gerek.

ÖLÜM YOK

ÖLÜM yok, sadece doğuşlar var. "Bu bana bunun sonucunda ne getirecektir?" diye sorabilirsiniz. Siz düşün-meye devam ediniz. Neler ge-tireceğini göreceksiniz. Bir tek bu sözcük, bu kavram bile tüm hayatınızı değiştirebilir. Bir defa, korkularınızı değiştireceksiniz. İnsanın gelişmesine en büyük engellerden birisi korkulardır. Korkmamayı öğ-renmekte büyük yarar vardır.

Doğum ve ölüm iç içe, ama farklı titreşimdeki boyutlar arasındaki geçişlerden ibarettir. Varlık, sonsuz ve süreklidir; ölüm, asla yok oluş değildir.

Öteâleme, tekrar bedene dönmek garantisiz, geçebilirsiniz. Orada, bedeninizle olan ilişki ve bağlantınızın gevşeme oranına göre, spatyomun çeşitli yoğunlukta bulunan bölgele-riyle bağlantı kura-bilirsiniz. Bunun birçok yolları vardır. Denemek riskli olmaktan ziyade çok sebatlı, dikkatli, ustaca ve bilgili bir şekilde denemekle olur. Zaten bilgili bir şekilde denerseniz, risk de ortadan kalkar.

KUTSAL GECELER

KUTSAL geceleri anlamak için astrolojinin biyomekanizmini ele almak gerekir. Konuya biyomekanik şekilde yaklaşmak gerek. Ondan son-

ra bu kutsal gecelerin hangi zamanlarda tekrarlandıklarını bulmak gerekir. Çünkü her yıl gelen o kutsal gece her yıl aynı tesiri içermez.

Siz her gece kendi vicdanınızla hesaplaşmaya kalkıyorsanız, sizin için her gece kutsal gecedir.

Söyle ki, her kutsal gece o ilk kutsal gece gibi değildir. Onun oluşması çok belirli bir kozmik pozisyon-da ortaya çıkmıştır. Her zaman o kozmik düzen oluşmaz. O kozmik düzenin olduğu zamanı kesinlikle saptadıktan sonra astronomik olarak o düzenin tekrar kaç on ya da yüz yıl sonra tekrar oluşacağını da bulmak gerekir ki oluşacak aynı veya benzeri tesirlerden de haberimiz olsun.

Yoksa, her gece kutsal gece olabilir. Siz her gece kendi vicdanınızla hesaplaşmaya kalkıyorsanız, sizin için

her gece kutsal gecedir. Vicdanınızla hesaplaşıңыз: "Ben bunu bunu, sen ise şunları yaptın. Tamam mı? Bir daha yapacak mısın? Hayır yapmayacağım..." İşte kutsal gece bu ya da buna benzer insanın iç hesaplaşmalarının yapıldığı daha doğrusu kendi kendine yaptığı gecelerdir.

Çünkü bütün dinlerde kutsal gecelerin espabı mucibesi insanın kendi vicdanıyla hesaplaşması, Tanrısı ya da inandığı uluhiyet karşısında kendi küçüklüğünün ve onun büyüklüğünün anlaşılmasıdır. Onun büyüklüğünün rahmetinden yararlanabilmek suretiyle kendi nefsinin tanınması ve eğitimi yolunda adımlar atılması, uygulamalar yapılmasıdır.

O hâlde siz bu savaşı kendiniz her gece yapabiliyorsanız, siz her gece ya da bunu yapabildiğiniz gecelerde kutsal bir gece yaşayabiliyorsunuz demektir. Yılda birkaç kez gelecek kandili hiç beklemeğin. İçinizdeki kandili her gece yakmaya çalışın. İçiniz pırıl pırıl olsun, bakın, seyredin. Zaten o kandil gecesinde içindeki kendi kandilinizi yakamıyorsanız, caminin kandillerinin size bir yararı yoktur.

Onlar sair zamanda da

yanıyor. O gün yandığı zaman daha başka mı yanıyorlar? Ona bakarsanız, her akşam namazında yakıyorlar. Siz içindeki ışığı kendiniz yakmazsanız, hiçbir şey olmaz. Devir bu devirdir. İş bu

İnsan kendi kendisinin kâbesidir.

O zaman, niçin insanlar kendi kandillerini yakmıyorlar? Niçin kendi ruh güçlerini kullanmıyorlar? Niçin kendilerine inanmıyorlar? Kendilerini niçin tanımıyorlar? Ve kendilerine zulmediyorlar?

raya gitmektedir. Sizi sizden başka kimse kurtaramaz. Kıyametten amaç da budur.

Kıyamet kimsenin kimseye yardım edemeyeceği günlerdir. Kimse kimseye şefaatte bulunamayacak demektir. O hâlde siz kendi kendinize şâfi olacaksınız. Kendi içindeki ışığı kendiniz yakmadıktan sonra kimseden kibrit beklemeğin. Çünkü kibriti olsa o kendi mumunu yakacak... Her gece, isterseniz, kendinize kandil ya da kadir gecesini yapabilirsiniz. Yani "kadir" değerli demektir. İktidarlı, güçlü geceler kastediliyor. Onu ancak siz içindeki kandili yaklığınız zaman, kendi kendinize baktığınız, boyunuzu posunuza ölçtüğünüz zaman o gece değerli bir gecedir sizin için. Bunların hiç birini yapmayıp

da, sadece avaz ettiğiniz zaman hiçbir şey elde etmiyorsunuz demektir. Boş gidip boş geliyorsunuz. Mekânın, yerin hiç önemi yoktur. Çünkü Allah buyurmuştur ki, "Siz ne tarafa dönerseniz, ben o taraftayım."

Bundan daha büyük söz, bundan daha büyük kâbe, mabet yoktur. Gözünüzü kapatıp da kendinizi verdiğiniz andan itibaren siz Tanrı'nın huzurundasınız. Onu düşünüp, istediğiniz

zaman, o güçle oradasınız. Belli bir yere dönmenize, belli bir şekilde bağlanmanıza, belli bir yerden istimdat etmenize gerek yok. O anda size şah damarınızdan daha yakın olan güçle biraradasınız.

İnsan kendi kendisinin kâbesidir. O zaman, niçin insanlar kendi kandillerini yakmıyorlar? Niçin kendi ruh güçlerini kullanmıyorlar? Niçin kendilerine inanmıyorlar? Kendilerini niçin tanımıyorlar? Ve kendilerine zulmediyorlar? Önerine gelmiş olanı, bilmesi, öğrenilmesi gerekeni yapmıyorlar: Gevezellikle, dedikoduyla, fesatlık ve vesveseyle zaman geçiriyorlar. Kimse kimseye şefaate edemez. Herkes kendisine şefaate edecektir. ■

META FM
105.6

BİLGİ ÇAĞI'NIN RADYOSU
DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ!

ŞUURU İŞLEMEK:

İnsan Potansiyelini Zenginleştirme, Esenlik ve Şifa

Kitabı Derleyen: K. Ramakrishna RAO

Kitabı İnceleyen: Arthur HASTING (Kişilerarası Psikoloji Enstitüsü, California, ABD)

Çeviren: Yasemin TOKATLI

BURADA şuur hakkında; onu kavramsal ve deneysel olarak tanımlayan, yapısını sorgulayan, onu bilimsel teori, bilim felsefesi ve tartışmalı fenomenler üstündeki son araştırmalarla ilişkilendiren ve şuurun fiziksel şifa ve esenlikte bir rol oynayabileceğini düşünen on altı görüş sunulmuştur.

Bölümler, J.B.Rhine'in eşi ve ilk başta Duke Üniversitesi'nde ve daha sonraları Foundation for Research on the Nature of Man (FRNM)/ İnsan Doğasını Araştırma Vakfı'nda onunla çalışan saygın meslektaşısı olan Louisa E. Rhine'in yüzüncü doğum yılı onuruna FRNM'de düzenlenen bir konferansta sunulan makalelere dayanmaktadır.

Kitap, şuur çalışmalarıyla ilgilenenler için son derece önemli. Popüler spekülasyonlardan değil, şuurun doğasını ve etkilerini ciddi biçimde araştırma çabalarından oluşu-

yor. Willis Harman tarafından yazılan ilk makale; bilimsel tahminlerin metafiziksel temellerinin bir yeniden değerlendirilmesidir. Harman; indirgemeciliğin sınırlamalarına ve geçerli olan bilimsel dünya görüşündeki fenomenlerin ayrılığı varsayımına meydan okumaktadır. **Uzaktan aksiyon (tesir) bilmeceğine, şuur statüsüne, canlı sistemlerin kendi kendilerini organize eden özelliklerine ve bütünsel sistemlerin asli olarak ele alındığı bir "bütünlük biliminin" alternatif dünya görüşünü önerirken de indirgemeciliğin sorunlarına işaret ediyor.** Şuur; sistemin bir parçası olarak dahil edilmiştir ve gözlem; yapay olarak ayrılmış olmaktan ziyade katılımcıdır. Bu görüşte, se-

Kendi realitemizi biz şekillendiririz.

bepler bağlamdan kaynaklanırlar: **"Sebep ve sonuç yoktur; sadece evrimleşen bütün**

bir sistem vardır (s.19)" Bunun akla getirdiklerinden biri bilimcinin, sistem içindeki deneyim sayesinde inançların, tavırların, tahminlerin kişisel dönüşümüne açık olması gerektiğidir. Harman, kültürel antropoloji, psikoterapi, toplumsal organizasyon araştırması, meditasyon süreçleri ve şuur incelemeleri gibi alanlarda bunun gerekliliğini belirtiyor.

Birçok kişinin görünürde objektifliğinin terk edilmesine benzeyen şeyle fikir ayrılığına düşeceklerini bekliyorum. Bilimsel sorgulama, objektifliği vurgulamıştır, yani çıkarımları; test edilmemiş hislere, duygusal arzulara, tavırlara veya inançlara değil de tarafsız kanıtlara dayandırmaya (bilimciler bu hedefte her zaman başarılı olamalarına rağmen). Ancak, onu anladığım kadarıyla, Harman objektiviteyi reddetmiyor ama bazılarının objektifliği yarattığını sandığı hayali ayrılığı

reddediyor. Uzak duruş, ayrılış; bilgiye yol açmıştır ama gözlenen şeyle özdeşleşme de öyledir. Tam bilgi her ikisini de gerektirir. Harman, bu katılımcı yaklaşım için gereken sorgulama becerileri veya metotlarını tartışmıyor ama kişi bunların; feminist incelemelerde, meditasyon araştırmasında, antropolojide, biyolojide ve kişilerarası psikolojide biraz araştırıldığını görebilir. Bunların fizik bilimlere çağrıştıracağı şeyin ne olabileceği henüz belli değildir.

Harman'a doğrudan cevap veren Stephen Braude, Harman'ın **bütünlük metafiziğinin bile bir mekanik görüş açısını elinde tuttuğunu söylemektedir**. Gerekli olan şey, der, sağlıklı bilimsel bir çoğulcudur. Bu dünya görüşünün ta kendisine yönelik muhtelif metodolojileri içerir ama ötesine de geçer. Hiçbir kavramsal ölçüt, yapı itibarıyla bir diğerinden daha temel değildir diye öne sürmektedir. Şuurun; indirgenemeyecek ilkel bir öge olduğu fikrini savunur. Tartışması; Harman'ınki gibi en bilinen bilimsel dünya görüşünü de sorgulayan düşünce dolu ve meydan okuyan bir sunumdur.

Kitabın bu zengin başlangıcı; ileri bölümlerde de sürüyor. Onları kısaca özetleyeceğim ki, okuyucu bu kitabın içinde nelerin olduğunu bilebilir. Tom Hurley indirge-

meçiliğe ve objektifliğe bazı meydan okumaları ve de bunun sonucunda fizikte (kuantum çelişkileri), biyolojide (evrim, kendi kendini organize eden sistemler), tıpta (teskinler, süptil enerjiler) ve şuurda (nedensellik, sıradışı yeteneklere erişim) ortaya çıkan bulmacaları bildiriyor.

David Griffin; filozof Alfred Whitehead'in görüşünü sunuyor: Şuur bir şey değil, olayların sıralanmasında sonlarda oluşabilen bir deneyim aydınlanmasıdır; ve "zihin", belki de her bir saniyede 20-30 vesile olan bu arızık durumların diziler hâlinde oluşmasıdır (Tibet Budist öğretilerinde de bulunan bir kavram).

"İmaj, amaçlar, idealler, değerler ve duyuşal deneyim arasında bir aracıdır."

Eugene Taylor şuurun hem dıştaki (bilimsel) ve hem de içteki (benlik) bilgi için de incelenebileceğini; birincinin dıştaki kontrole ve ikincisinin ise kişisel dönüşüme yol açtığını vurguluyor. Kendini bilme peşindekiler kendileri ile ilgili bilgi için; bilimden ziyade sanata, mecaza veya dine dönüyorlar.

K. Ramakrishna Rao, şuurun tüm kavramlandırılışlarını kapsayan ve de yukarı ve aşağı nedensellik, içsel gözlem ve dikkatin yayılışının beyin süreçleri üstünde kontrol sağlayan bir gönüllü vasıta ol-

ması gibi meseleleri tanımlayan bir tartışma sunuyor. Şuurun şuur dışı seviyeleri hakkındaki önemli mesele, diğer katılımcılar tarafından irdelenmemesine karşın, Rao tarafından ele alınmış.

Beverly Rubik; biyoelektromanyetik fenomen, beden-zihin etkileşimi, psi ve alan etkileri gibi bilimdeki öncü alanları bildiriyor. Rubik; katılımcılar arasında, kontrolü, ayırmayı, saldırıyı, makineleri ve oyunları -yang'ın yin üzerindeki baskınlığı- vurgulayan sözcüklerle dolu olan baskın biçimde maskülenize edilmiş olan bilimin diline dikkatleri çeken tek kişi. Bu sağlıklı bir denge değil, diyor.

Buna, cinsiyete ek olarak bütünleyicilik açısından bakan Robert Jahn; zıtlıklardan ziyade kutupların etkilişimine dikkat çekiyor. Örneklerini; kendi çalışmasından ve Pauli, Bohr, Heisenberg ve Einstein gibi bilimcilerin düşüncesinden alıyor. Bu düalizm değil ama şuurun kendisine uygulanabilecek gerekli bir perspektiftir. Brenda Dunn; Princeton'da yapılmakta (kendisi ile birlikte Robert Jahn ve Roger Nelson'un yürüttüğü) olan, çeşitli erkek-kadın çiftlerin rastgele olay aygıtlarının çıktılarını etkileyerek farklı çıktılar ürettikleri şaşırtıcı çalışmanın araştırma sonuçlarını anlatıyor.

Charles T. Tart şu konuya açıklık getiriyor: **Kendi re-**

alitemizi biz şekillendiririz. Sanal gerçekliğin artık eğitim, tasarım ve uzaktan teknolojik etkileşimler için teknolojik biçimde kolaylaştığını belirterek, cisimleşmiş şuurumuzun, bizim daha sonra gerçek olarak ele aldığımız kendi dünyasını yaratmak üzere eğitildiğini vurguluyor. Umudu; bu cinsten şuurun, kendi inşa ettiği şey vasıtasıyla sayelerinde ortaya çıktığı kanunları öğrenmek.

Zihin ve beden arasındaki ortak yüzey hakkındaki kuantum ve nörolojik hipotezler ise, bunların parapsikolojik etkilere uygulanmaları ile birlikte Jean Burns tarafından anlatılmış.

Hayal gücünün ve belirli şuur durumlarının (yani ipnoz) kullanımının bazı fiziksel durumların tedavisinde etkili olduğu kabul edilmeye başlanıyor. Michael Grosso, bu alandaki bazı belgeleri inceliyor ve bazı dünya görüşleri kendi başarılarına zehirli iken diğerleri ise şifa verici midir diye soruyor. **İmaj, diyor, amaçlar, idealler, değerler ve duyuşal deneyim arasında bir aracıdır.**

Kendi şahsî deneyimi ile dürtülenen araştırmasında Alfred Alschuler, "içsel sesler"den şahsî ve meslekî rehberlik almış olan bireylerin anlatılarını analiz ediyor. Bu olgu kabul edildiğinden çok daha yaygındır ve diğerlerinin araştırmaları ile de teyit edil-

Görevin içsel sestem kurtulmak değil, onunla sağlıklı bir ilişki kurmak olduğunu gözlemlemektedir.

mişlerdir. Alschuler bu mesajların değerini göstermekte ve **görevin içsel sestem kurtulmak değil, onunla sağlıklı bir ilişki kurmak olduğunu gözlemlemektedir.**

Beden ve zihnin birliğine dair bir başka perspektif sağlayan T.M. Srinivasan ise realitenin değişmeyen ve her yerde ve her zaman hazır olduğunu; dolayısıyla onu yansıtan benliğin de realite, fiziksel-olmayan ve değişmeyen olduğuna dair aşkın bir savunuyor.

Şuur teması üstüne son bir yorum da, şuur Louisa Rhine'in parapsikolojideki çalışmaları ile birleştiren ve bu-

nun sosyal ihtiyaçlarla ilgisini vurgulayan ABD senatörü Claiborne Pell'den geliyor.

Bu katkılar; teknik araştırma makaleleri değil, rapor, model ve kavramlandırmalarıdır. Bu çağda, alanın içine gömülmüş olan bazı meseleler, paradigmalara meydan okuyuşlar ve anormallikler ile birlikte şuur durumu üstüne yapılan çalışmaları gösterdikleri için değerlidir. Kitap, ilgili beyin araştırmaları

kadar şuurun matematik ve nörolojik modelleri açısından eksik, yazarların birbirlerinin katkıları hakkındaki yorumlarını öğrenmek de değerli olurdu. Daha geleneksel kavramsal analizlerin yanı sıra, şuura yönelik subjektif yaklaşımlar da dahil edilip, savunulmuş. Yazarlar tarafından sözü edilen eserler hakkında bir başvuru listesi de var. Konu hakkında bilgilendirmek ve düşünmeyi harekete geçirmek açısından son derece iyi bir kitap. ■

(Kaynak: Journal of Scientific Exploration, Bahar 1995, Cilt 9, Sayı 1)

KKTC METAPŞİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

3 EKİM	Tekrardoğuş.....	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
10 EKİM	Ne Ekerssek Onu Biçeriz	Cavidan BOYACIOĞLU
17 EKİM	Rüyalar	Muharrem GÖK
24 EKİM	Varlıksal İlkeler	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
31 EKİM	Ölüm ve Ölüm Korkusu	Cavidan BOYACIOĞLU

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE/KKTC
Tel: (0392) 08152205

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

20. yy'ın mucizesi olan lazer; aralarında enerji biriktiren aktif bir özün bulunduğu iki paralel aynadan oluşmaktadır. Yeterince enerji biriktiğinde, olağanüstü biçimde iyi odaklanmış ve spektrum açısından arı ve güçlü anlık darbe üretimi meydana gelir. Bu ışık darbesi metalleri eritmek ve kaynatmak için, Ay'ın yüzeyini incelemek için veya insanların rahatsızlıklarını iyileştirmek için kullanılabilir. Aynalar akıllıca kullanıldığında böyle gerçekten mucizevi etkiler kolay hâle gelir.

Aynalar, kadim zamanlardan beri büyüklük ve fal bakmanın vasıflarından biridir. Bu şans eseri değildir: Folklor, henüz bilim tarafından açıklanmamış sıradışı fenomenlere dair bir hakikat kırıntısını içinde taşır. Müstakbel damat için bakılan falda da, tıpkı lazerde olduğu gibi, paralel konulmuş iki ayna kullanılır. Aynalar, zihni "bükme"ye", ipucu verici biçimleri fal bakmanın temelini oluşturan olası halüsinasyonları yaratmaya yararlar. Bunun bir hayli tehlikeli bir zaman geçirme aracı olduğunu eklememe izin verin.

Aynaların bir kişinin sağlığı üstünde de doğrudan etkileri olabilir. Kendi mesleğimden bir iki örnek vereyim. Bir kişi bana çok kötü biçimde uyduğundan ve kafasının içinde, özellikle geceleri yoğunlaşan bir ses olduğundan şikâyet etti. Doktorlar ona yardımcı olamamışlardı. Jeopatojenik bölge ile ilgili ilk tahminim yanlış çıktı -yatağının yeri son derece sağlıklıydı. Ancak, tam yatağının arkasında, yataкта uyuyan kişinin yansıdığı

Narsist, Aynaya Gereğinden Uzun Baktı

* Stanislav SMIRNOV - Çev: Yasemin TOKATLI *

üç kanatlı bir ayna vardı. Ayna 90 derece döndürülüp, biraz daha uzağa taşındığında; şahsın uykusu bir süre sonra normale döndü ve kafasındaki ses de kayboldu.

Bir başka vakada, bir ana baba, kızları ve kocasının oturdukları kattan kelimenin tam anlamıyla neden kaçtıklarını sormak için geldiler. Anlaşıldı ki, yataklarının ardındaki duvarda büyük bir ayna bulunmaktaydı. Böylesi bir yerde uykunun pek sağlam olmayacağı açıktı -bu yüzden kaçmışlardı, hem de ilk başta aynayı oraya asmayı akıl edenlerin kendileri olmasına rağmen. Neyse, bir keresinde bir mobilya mağazasına gittim ve en lüks yatak odası takımlarının yatak başlarının aynalarla süslenmiş olduğunu gördüm! Bu, şekilci tasarımın insan sağlığına zarar verebileceğinin bir örneğidir.

Anlaşılan o ki, aynaların insanlara tesiri biyoenerji ile ilişkilendirilebilir. Dolayısıyla, aynaları; eksenleri bir yatağı işaret edecek biçimde asmanın pek arzu edilmeyen bir durum olduğunu tahmin edebiliriz. Bu durumda bilhassa kaçınılması gerekenler üç kanatlı aynalardır, geniş bir açı vektöründe çoğul yansımaları mümkün kılmaktadırlar. Dolayısıyla, aynanın kanatlarının genelde tek bir düzlemde ayarlanması

daha iyi olacaktır. Yine de, aynaların insanların çalıştığı veya dinlendiği yerlerde tutulmamasını tavsiye ederim. Hiç bir kimse, uzun bir süre bir yerden yansımalıdır. Buradaki tek ders, kendi yansımasına gereğinden fazla bakan Narsis'in kaderi değildir.

Bir araştırma laboratuvarı, cam aynalar tarafından oluşturulan bir üç kenarlı açıyı içeren bir tertibat yaptı. Tertibat, herhangi bir sorun yaratmaksızın birkaç ay kadar laboratuvara kaldı. Ama araştırmacılarından biri, sabah işe geldiğinde, yokluklarında tertibatın pek de uzağında olmayan küçük bir masadaki bir çivinin yerinden çıkmış olduğunu gördü. Çivinin başı, masaya yapıştırılmış olan deriyi yırtmaksızın deliğinden yukarı doğru çıkmıştı. Çiviye tekrar yerine takmanın çok zor olduğu görüldü. Daha sonraki gelişmelerin Poltergeist fenomenine yol açabileceği çok muhtemeldi. Eğer sizin evinizde de garip olaylar olmaya başlarsa, odadaki aynaların çoğul yansımalar yapıp yapmadıklarını kontrol edin. Bir aynanın sadık yardımcınız veya bir hastalık ve rahatsızlık kaynağı olarak hizmet vermesi sizin elinizde. ■

(Kaynak: Aura-Z Digest)

BİRLİĞİ ENGELLEYEN UYGARLIK

İNSANLIK teşevvüş içine, kendi şuursuz seçimi olarak adım adım ilerlerken, yaptığı en büyük hatalardan biri de; çıkarıcı, materyalist biliminin pratik uygulamalarını uygarlık ve gelişmişlik zannetmesi olmuştur. Bunlara sahip olduğu zaman, uygar olduğunu zannetmiştir. Bu yanıltıcı zan ile, bu durumda bulunmayan insan kardeşlerine karşı insanlıkla bağdaştırılamayacak komik tutumlara girmiştir.

Ayrıca, gerçek uygarlığın; içte kurulan olduğunu, ötekilerin gelip geçici ve bunun sahte olduğunu bir türlü idrak edememiştir.

İnsanlık, maddeye gömülmekle kaybettiğinin arayışı içinde bunca teknolojik gelişmeye rağmen bunalımdan bunalıma, gerilimden gerilime her şeyi sonuna kadar denemeye âdeta azmetmiş durumdadır. 21. yüzyıla giriyoruz; dünya fokur fokur kaynıyor. Cadı kazanından farksız. Savaşlar en modern silâhlarla yapılıyor ama onları üretenler ve kullananlar yamyamdan farksız. Ve hâlâ, ne yazık ki; kurtuluşu maddesel refahta, ekonomik gelişimde, iktisadî yatırımlarda,

midelerin en ideal ve lüks yiyeceklerle doldurulmasında, insanların daha çok teknolojik olanaklara boğulmasında arıyorlar. Tam bir şuursuzluk. Tam bir derin uyku hâli... Bu durumda kendilerini sadece uygar zannetmeleri de çok doğaldır. Çünkü uyurgezer hâldeki biri gibi, uyuduğunun bile farkında değil. Bu bir sarhoş rüyasıdır. Sarhoş, alkolün etkisiyle kendisini çeşitli tiplerde zanneder durur.

Bu gaflete düşürücü zan içinde bulunan insanlarda, konumuz olan "birlik" in özünü oluşturan karşılıklı **dayanışma ve yardımlaşma** fikri hemen hemen kalmamıştır. "Çıkarsız yardımlaşma ve dayanışma"nın, hele fedakârlığın, elciliğin adı "enayilik" olmuş durumdadır. Söz konusu hamlıkta bulunan insanlar için çıkarsız dayanışma ve yardımlaşma çok zor olduğu için, iki kolay yol yaygın olarak tercih edilmiş durumda: **Egoistlik ve açgözlülük**. Bunlar en kolay ve her zaman civil civil faaliyet

Şuursuz uygarlık insanı
maddeye gömer...

aliyette olan kapalı şuurluluk, uyurgezerlik belirtisi. İnsanın içinde kanmak, doymak bilmeyen dibi delik iki kuyu... Dünyanın hiçbir döneminde egoistlik ve açgözlülük bugünkü kadar çok tezahür etmemiştir. İnsan (genel kütle olarak) hiçbir zaman bugünkü kadar kendisi hakkında bilgisiz olmamıştır. İnsanlar tamamen toprak insanı, yerel insan, yassılmış, düzleşmiş, âdeta kâğıt-

laşmış durumdadır. Manevî bir yükseklik, ruhsal bir yükseklik ve yücelik kalmamıştır. **Maddesel ölçüler** içerisinde çokluk içerisinde kaybolup gitmiştir.

İnsanlık, bu tek yanlı maddeci yaklaşımla söz konusu "ölçüler"e o kadar yumulmuştur ki, ölçemediklerini inkârâ yönelmiştir. Onun için önemli olan; bir şeyin ölçüye gelip gelmediğidir. Güzelliğin bile ölçüleri vardır artık: Bir güzellik yarışmasının güzelleri belirli birtakım maddesel ölçülere vurularak belirlenir. Başka bir deyişle; bir güzelin "güzel" olması için belirli birtakım (fiziksel) ölçülerde olması gerekir. Dış görünüş olan kabuğun belirli ölçülerde olması, belirli sayılara uyması gerekli ve yeterli

şarttır. Onun iç güzelliği, ruh hâli ya da iç çirkinliği, perişanlığı, manevî nitelikleri önemini yitirmiştir. İşin manevî tarafı önemli değildir, yeter ki fiziksel ölçüler tamam olsun... Ama şöyle düşündürücü bir vazifemiz de var. Kulağı olan işitsin: "Dışını bezeyip süsleme, dış güzelliği iç haraplığından gelir." ve **dünyada kendini abat (bayındır, şenlikli) eden, gökyüzünde berbat olur.** "Gökyüzü" olarak ifade edilmiş sonsuz ve ebedî olan anavatanımızda berbat olmak mı, yoksa "dünya" olarak ifade edilmiş şu geçici handa abat olmak mı daha akıllıca bir iştir? Aklı olan düşünsün...

Selman GERÇEKSEVER

ABD HÜKÜMETİ YABANCI YAYINLAR YETKİLİSİ VAKFİMİZİ ZİYARET ETTİ

Geçtiğimiz aylarda Vakfımızı yurt dışından ziyaret eden Allam Kardec Eğitim Derneği'nden **Prof. Dr. John ZERIO**, Amman Paramann Laboratuvarları'dan **Dr. Kawther ALI**'den sonra yine aynı kuruluştan **Prof. Dr. Jamal HUSSEIN**'i beklerken, 14 Ağustos'ta ABD'den hiç beklenmedik bir konuk ağırladık: Hükümete bağlı yabancı yayınlarla ilgili bir yetkili olan yayın uzmanı **Evelyn C. DAVIS**.

Bayan DAVIS Vakfımızza, ABD İstanbul Konsolosluğu aracılığıyla ulaştı. Ziyaretinin

amacının; Vakfımızın etkinliklerini ve özellikle Ruh ve Madde Yayınlarını tanımak olduğunu açıklayan **E. DAVIS** yayınlarımız ve dergimiz hakkında sorduğu sorulara aldığı yanıtlara memnuniyetini belirttikten sonra özellikle iki konuda çok etkilendiğini ifade etmekten kendini alamadı: Bunlardan biri Vakfımızdaki tüm işlerin ve hizmetlerin yardımlaşma ve dayanışma bilinci içinde gönüllü olarak yapılmakta olduğu, öteki de metapsişik ve UFOloji konularındaki bilgi birikimimiz.

Vakfımızın araştırma alanına giren konularda yaptığımız açıklamalardan ve genel metapsişik küreselliğinden çok etkilenen **Bayan DAVIS**; çok olumlu izlenimlerle Vakfımızdan ayrılırken, bu olumlu izlenimlerini görevlisi olduğu hükümet birimi için hazırlayacağı raporda belirlemekten memnunluk duyacağını ve bizi tekrar ziyaret edeceğini sözlerine eklemiştir.

Okurlarımızın dikkatine saygıyla arz ederiz. ■

DAVRANIŞLARIMIZI BELİRLEYEN FAKTÖRLER

Selman GERÇEKSEVER

INSAN doğduğunda organizma olarak son derece güçsüz bir varlıktır. Gelişimsel potansiyeli yüksek, fakat içgüdüsel yapısı çok zayıftır. Hayvanların büyük çoğunluğunda; birkaç dakika, birkaç saat ya da haftalar içinde, kendi yaşamlarını sürdürebilecek yetileri olgunlaşırken, gelişim süreci içinde çevresine ve doğal yapısından (filogenetik yapı) bağımsız ve onları etkileyebilen özerk bir benlik (otonom ego) kazanır. Bu özerk benlik sayesinde insan yetişkin yaşamda, bir dereceye kadar hem kendisini hem çevresini değiştirebilme seçeneğini elde eder.

Belli bir gelişim sürecinden sonra, belirginleşmiş (çevresini etkileme gücü kazanmış) bir özerk benliğin ortaya çıkması söz konusu. Bu benliğin, içinden geçtiği gelişim sürecine bağlı olarak çevresini negatif ya da pozitif şekilde etkileyecek bir nitelikte olması mümkündür. Bu etkileme şekillerinden birinden ne anladığımızı açıklarsak, ötekisinden de ne kastettiğimiz ortaya çıkacaktır. Çevresi için **pozitif etki odağı** durumunda olan bir insanın başlıca niteliklerini görelim: Pozitif olmak demek;

✓ Her türlü kin, hınc, diş bileme, fesat, kıskançlık ve intikam duygusunu, kısacası her türlü negatif arzu ve düşüncüyü terk etmek,

✓ Düşmanlarını affetmek ve kötülüğe karşı iyilik yapmak,

✓ Öteki insanların kusurlarını hoş görmek ve başkalarının kusur noksanlarıyla, hatalarından çok, kendi durumuyla ilgilenmek,

✓ Başkalarının kusurlarını (çekistirme aracı olarak kullanma düşüncesiyle) sergilemek yerine onları örtmek/hoşgörmek,

✓ Başkalarının omuzlarına basarak kendi değerini sergilememek,

✓ Üstünlüğü ile kimseyi ezmemek, tam tersine toplumsal/beşerî statüsü yükseldikçe, çevresindekilere daha çok (elci niyetlerle) yardım ve hizmet gayreti içine girmek,

✓ Kibirli davranarak kimseyi hor görmektir.

En belirgin niteliklerini bu şekilde sıraladığımız **"pozitif insan"** elinden ve dilinden başkalarının zarar görmediği, çevrenin negatif

İnsan doğduğunda organizma olarak son derece güçsüz bir varlıktır. Gelişimsel potansiyeli yüksek fakat içgüdüsel yapısı çok zayıftır.

(yatay) etkilerine karşı, özünden kaynaklanan pozitif yayınla kendisini koruyan ve bu olumlu yapıyla söz konusu geriletici etkilere ekran oluşturmayan, herkese karşı iyilikseverlik duygularıyla dolu, egosunun yönetiminde değil, egosunu yöneten (büyük ölçüde onu kontrol altına almış) bir insandır.

Pozitif insanın; hem kendi kendine, hem de öteki insanlara karşı yükümlü bulunduğu görevlerinin tümünü özetleyen "**iyilikseverlik duygusu**" nasıl uygulanır? Öteki insanları da kendisi gibi severek, kendisine karşı nasıl davranılmasını istiyorsa, o da başkalarına öyle davranır. Gelişim ve değişim sürecinin kaçınılmaz gereği olarak "**iyilikseverlik duygusu**"nun özdeşi sayılan kardeşlik duygusu sayesinde insanlar barış içinde yaşayabilir hâle gelecekler, bu şekilde kendini beğenmişliğin, bencilliğin, açgözlülüğün, kıskançlığın ve tüm öteki beşerî noksanlıkların kardeşi sayılan uyumsuzluğun doğurduğu sayısız kötülüklerden de yakalarını kurtarabileceklerdir.

Ama gördüğümüz kadarıyla, ne yazık ki insanlar birbirleri için bu şekilde pozitif yayın / etki kaynağı durumunda değiller. Tüm insanlar henüz tam özveri gösterebilecek, iyiliği sırf iyilik yapmak aşkıyla yapabilecek oranda olgunlaşmamışlardır. Âdeta insanı insan yapan tüm meziyetlerin devamlı olarak tersini uygulayarak pozitifite ulaşmak gibi zor ve çetin bir yolu seçmiştir. Böyle bir seçim yapma hakkı varlığın yarıradılışında vardır. Ama ne yaparsa yapsın, tüm davranışları, evrensel ve küresel anlamda "**iyi**"nin ortaya çıkmasına hizmetten başka bir sonuç doğurmayacaktır.

Niyetlerimiz ne olursa olsun, davranışlarımızı etkileyen faktörler, daha psikolojik ifadeyle "**insan davranışının belirleyicileri**" çok fazladır. Yukarıda pozitif insanın niteliklerini gözden geçirirken de gördüğümüz gibi davranışlarımızın toplamı (ya da bileşkesi) âdeta kişiliğimizi ve çevremizi etkileme biçimimizi (pozitif veya negatif) belirliyor. Bu bakımdan davranışlarımızın belirleyicilerinin neler olduğunu da göz-

Her türlü kin, hınc, diş vueme, fesat, kıskançlık ve intikam duygusunu, kısacası her türlü negatif arzu ve düşünceyi terk etmek

den geçirmekte (onları tanımak açısından) yarar vardır.

DAVRANIŞLARIMIZIN BELİRLEYİCİLERİ

İnsanı; "normal ve anormal davranışlarıyla biyopsikososyal bir varlık" olarak tanımlayan günümüz psikolojisi davranışın belirleyicilerini 3 ana grupta incelemektedir. (*)

I. Evrimsel (filogenetik) Belirleyiciler:

Bunlar genellikle insanın genetik yapısının davranışlarına yansıyan özellikleridir.

II. Fiziksel Yaşam Koşulları: Gündüz-gece değişimi, mevsimler, dünya üzerindeki yaşam bölgesi (coğrafi konum), doğal afetler... Bunlar da davranışın ana belirleyicileridir.

III. Ototenetik Belirleyiciler: Bunlar, uzun yıllar boyunca organizmayı içten ve dıştan/çevreden etkileyen yaşam koşullarıdır. Gelişim süreci içinde, insanın içinde gizli yetilerinin açılıp serpillmeleri için uygun çevresel ortamın bulunması ve insanın da bu ortama bağımlılığı (attachment) söz konusudur. Gelişim için korumaya bağımlı insan yavrusu, kendisine bakım ve korumayı sağlayan kişilere (aile ortamına) bağlanır. Böylece bağlanan nesneden, herhangi bir nedenle ayrılma, davranışsal açıdan önemli etkilere sahiptir. Bu bağlamda ailenin ve toplumun sağladığı olumlu/olumsuz koşullar insanları belirli davranışlar içinde bulunmaya

(*) "**Rub Sağlığı ve Bozuklukları**", Prof. Dr. M. Orban ÖZTÜRK, Hekimler Yayın Birliği

zorlar. Aslında insan (ruh varlığı olarak) doğmadan önce kendi gelişim ihtiyaçları doğrultusunda bu nitelikte ortam ve koşulları kendisine uygulama (yaşam) ortamı olarak seçer. Çünkü her şey ve her türlü şart içsel gelişim ve değişim aracından başka bir şey değildir.

DAVRANIŞIN NÖROBİYOLOJİK TEMELLERİ

Basit ya da karmaşık, insanın her türlü davranışı beyindeki bir dizi biyolojik süreç sonunda, sinir sistemiyle kasları arasındaki uyumlu koordinasyon sonucu gerçekleşir. Bu bakımdan nörobiyolojik yapımızın durumuyla davranışlarımız arasında da bir bağlantı vardır. Şöyle ki:

Nöronların ve sinir sisteminin öteki yapılarının oluşumu, bilinen biyolojik süreç içinde genetik ve gelişimsel etkenlerce belirlenir. Özellikle yaşamın ilk yıllarındaki yoğun sinaps oluşumu büyük ölçüde evrensel uyarılarla korunur ve gelişir. Kullanılmayan sinapslar ise yok olurlar. Örneğin, çocuklarda şaşılık, yaşamın ilk yılları içinde düzeltilmediği takdirde, kortekste sapkın bir yapı oluşmakta ve daha sonraki yıllarda göz kürelerinin eksenleri ameliyatla paralel hâle getirile bile, normal iki gözle görme sağlanmamaktadır. Benzer şekilde, kritik bir yaşa kadar toplumsal yaşamdan uzak kalmış vahşi çocukların daha sonra normal konuşmayı öğrenemedikleri ve toplumsal uyum bozuklukları gösterdikleri saptanmıştır. Bunun bir diğer örneği de; bebeklerde anne yoksunluğu sonucu ortaya çıkan fizik ve mantal gelişme geriliği, toplumsal uyum bozukluğu ve enfeksiyonlara yatkınlıktır. Davranışın belirleyicileri arasında önemli bir yeri olduğunu gördüğümüz nörobiyolojik yapımızla ilgili olarak Prof. Dr. Turgay DALKARA (*) şunları söylemektedir: "Nöron ağlarının temel yapısı genetik ve gelişimsel etkenler ile, erken gelişme döneminde çevresel etkenlerce belirlenmekte, daha sonraki yaşamda çevresel etkenler

ve öğrenim ise bu yapının potansiyel yeteneklerini modifiye ederek, değişik davranış paternleri meydana getirebilmektedir."

Buraya kadar aktardıklarımız, davranışlarımızın temelindeki filogenetik, fizik, çevresel, toplumsal, biyolojik ve nörobiyolojik etmenleri içermektedir. İnsan, ruh varlığı olarak söz konusu fiziksel şartları göz önüne alarak gelişim ihtiyaçlarını giderebileceği uygulamalar içine girer. Ancak bu uygulamalarında (yaşamında) tüm davranışlarının sebeplerini % 100 bu etmenler oluşturamaz. Psikanalitik çalışmalar sonunda açığa çıkarılmış ve insanın asıl yanı olan ruhsal yanıyla daha çok ilişkili olan etmenler de vardır:

DAVRANIŞIN PSİKODİNAMİK TEMELLERİ

"Dinamik Psikiyatri" nin doğmasına zemin hazırlayan bu çalışmalar; anlamsız gibi görünen (ya da yukarıda söz etmeye çalıştığımız fizik etmen ve nedenlerle açıklanamayan) akıl hastalıklarına ışık tutmuştur. Örneğin, hastanın "saçma" diye nitelendirdiği kapalı yer korkusunun ya da aşırı derecede el yıkama saplantısının anlamı nedir? Kişi kendi iradesine rağmen, neden ve nasıl bu korkulara kapılmaktadır, bu el yıkamalarını durduramamaktadır? Bu tür ve benzeri davranışların belirleyicileri nelerdir? İşte bu yönden yapılan araştırmalar ruh hekimliğinde bir çığır açmış; dinamik psikiyatrinin doğmasını sağlamıştır. Psikolojinin uzak sınırlarını oluşturan bu konularla bilim insanının sonsuz, sınırsız yanına açılan pencerelerin ancak önüne kadar gelebilmiş ve elindeki yöntemler elvermediği için orada kalmıştır. Zaten oradan sonrası METAPSİŞİK BİLİM'in konusudur. Metapsişik araştırmalarda bilindiği gibi yüzyıllardan beri insana deneysel ve küresel yaklaşımıyla, bilinmeyen yanlarına ve belli bir yaşam içindeki davranışlarının belirleyicilerine daha parlak ve geniş açılı ışık tutmuş ve tutmaktadır. ■

(*) Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Öğretim Üyesi.

Akil ve inancın dengesi, sanıldığı gibi bir tercih meselesi değil, insanlığın toplumsal bilincinin ve doğanın dayattığı bir zorunluluktur.

AKIL ve BİLİMİN YETERSİZLİĞİ

Selçuk CAYDI

AYDINLANMA devrimi, onsekizinci yüzyılın ikinci yarısından başlayarak önce Avrupa'da, ardından dünyanın hemen her yerinde, akıl ve bilimi esas alan yeni bir uygarlığın kurulmasına önyak oldu. İlk ansiklopedinin hazırlanmasına öncülük eden Diderot, aklın kazanımlarını, 17 ciltlik ansiklopedide, meslekî tekniklere ağırlık vererek halka açtı. Batı uygarlığının klerikel sisteminin temelleri atılmış, bilimin hızla gelişmesinin önü açılmış oldu. Sezgi ve inancın, kilisenin katı kurallarına hapsedildiği, dışarıda kalan kısmının cadı ilân edilip yakıldığı Avrupa'da, hoşgörü özleminin, kilisenin temellerine saldırarak, yer yer La Mettrie'nin köktenci ateizmine varacak kadar aklın üstünlüğünü esas alması doğaldır. Burada önemli olan, "Kilise mi, Aydınlanma mı?" sorusu değil, tek başına ikisinin de yanlışlığıdır. İnanç ve akıl, insan bilincinin birbirinden ayrılmaz iki ana öğesidir. Akıl etken, inanç edilgendir ve insan ruhunun gelişmesi için ikisi de gereklidir. Yalnızca dini esas alan bir hoşgörü olamayacağı gibi, akılcı hoşgörü de olamaz. Bugünkü şekliyle birbirlerini dışlarlar. Akıl ve bilime uymadığından; inanç, vicdan, duyumsama gibi kavramlar bilimsel sistemlere giremez, "resmen" kapının dışında kalırlar; tıpkı kilisenin Galile'yi yakın zamana kadar dışlaması gibi. Avrupa'da kilisenin başlattığı çağdaş şizofreninin Aydınlanma felsefesiyle sürdürülmesinin sonuçları oldukça teh-

Sadece teknolojik gelişme insanlık için yeterli değildir; insanlığın asıl ihtiyacı ruhsal gelişmedir.

likelidir. İnsanın mükemmelleşmesi, para-mal-mülk (madde) sahibi olmaya indirgenmiş, ruhsal gelişme terk edilmiş, "ilerleme-üretim-tüketim" şeytan üçgeninde "iş mahkûmları" hâline getirilen insanlara dünyanın yer altı kaynakları yağmalatılmıştır. Maddenin şekillendirilmesi ve tüketime dayanan günlük yaşamda vicdan ve duyumsama gibi inanç da dışlanmıştır. Artık her şeyin bilindiğini her fırsatta söyleyen bilim adamları "sayesinde" imal edilen, aklın üstünlüğünün simgesi atom silâhları bugün, dünyayı birkaç kez yok edebilecek kadar fazladır. Ve bilim adamlarınının maaşlarını alabilmeleri için ve daha birçok nedenle (!) atışa hazır beklemektedirler. İnanç ve duyumsamayla ciddiye almayan

bilimin vardığı nokta budur. İnsanlık tarihinin bu süper aptallığı, "akılın her şeye ereceği" ayımsızlığından kaynaklanmaktadır. Bu anlamda tek başına akıl, Aydınlanma'nın erdemi değil, ayıbidir. "Çok bilmek" konusunda verilen örneklerden biri de, bugünün lise öğrencilerinin bile, onyedinci yüzyılda yaşamış âlimlerden daha "çok bildiği" savıdır. Eğer ölçü, nicel bilgiyse, bugünkü bilgisayarların beylik bilim adamlarından daha akıllı olduğu kesindir. Ama akıl insan ruhunun tamamı değildir. Akıl, ruhun sadece bir aracıdır, asıl değildir. Yalnız bırakılmış akıl, insanı getirdiği nokta, eserlerinden anlaşılabilir: Atom silâhlarının, çevresel felâketlerin, ülkeler arası ekonomik eşitsizliğin ve ahlâksızlığın rehin aldığı bir dünya ve insanlık.

İşbirliğinden çok rekabeti esas alan klâsik Batı kültürü, bütün dünyayı etkilediği sürece inanç ve bilincin sentezi hiç de kolay değildir. Akıl ve inancın dengesi, sanıldığı gibi bir tercih meselesi değil, insanlığın toplumsal bilincinin ve doğanın dayattığı bir zorunluluktur. Çünkü yaradılış, aklın "sıfır-bir" sistemine göre çalışmaktadır. Maddesel doğada hiçbir şey kalıcı

değildir, değışkendir ve bu değışkenliğin kaynağı Kayrağan (Tao/Brahma)da, aklın bütün plânlarını deler.

Eski öğretilerin çoğunda, "düşünsel spekülasyon", yani çağdaş entelektüalizme fazla değer verilmez. Bunun nedeni de -bugün oldukça daraltıldığı sanılan- "plân dışı olasılıklar"ın genellikle plânı vurduğudur. Sürpriz faktörü her zaman vardır ve sıfırlanması olanaksızdır. Bunun bilincinde olan atalarımız, inanç ve duyumsamayı baştan önemsemişler ve binlerce yıllık uygarlıklarla dünyayı, sapaşağlam, Batı uygarlığına teslim etmişlerdir ve dünyanın yok olmasını gündeme getiren "akılcı" uygarlık tarafından, barbarlık ve gerilikle suçlanmışlardır.

Tarih bize, akıl ya da inancın alınıp diğerinin küçümsenmesinin, her zaman, insanlığın felâketi olduğunu göstermiştir: Haçlı seferleri, sömürgeleştirme, iki dünya savaşı, dehşet dengesi ve günümüzdeki etnik-dinsel savaşlar en bilinen örneklerdir. İnsanın doğasına uygun gerçek uygarlık, köktendinci ve bilimsel tekyanlıklar aşılardan kurulamaz. İnsanlığın bugünkü sınavı budur. ■

MEDYOMLAR ZİRVESİ

Sofya'da 21-23 Eylül tarihleri arasında dünyanın ünlü medyomları "MEDYOMLAR ZİRVESİ"nde bir araya geldiler. Sofya'nın ünlü medyomlarından P.Dimitrova'nın girişimiyle organize edilen zirvede doğa üstü güçlerle ilgili son gelişme-

ler değerlendirildi ve dünya medyomlarının sorunları tartışıldı. Ayrıca bazı ünlü medyomların doğa üstü güçlerle ilgili gösteriler yaptığı, dünyanın geleceği hakkında kehanetlerde bulunduğu bildirildi. Sofya'da gerçekleşen bu ilginç

zirveye dünyanın çeşitli ülkelerinden yüzün üzerinde medyomun katıldığı öğrenildi. Zirveye, medyomların yanı sıra, doğa üstü olaylara ilgi duyanların da gözlemci olarak katıldıkları bildirildi. ■

SEVİNÇ ve ACILARIMIZ

Muharrem GÖK (KKTC Metapsişik Ar.Der.Bşk.)

HER fiilde, her harekette aklımızın bir köşesinde kurulmuş bir saat gibi kendimizi hedefe yönelik tutmalıyız. Hedef nedir? Devre sonunun zorlayıcı etkisine karşı olacak ve olmakta olan uyumdur. Verdiğimiz dünya imtihan kâğıdının tekrar bize okunmasına hazır olmaktır. Hedef, dünya haritasındaki renk cümbüşünün beyazı temsil ettiğini bilmek ve aslının peşinde olmaktır. Hedef, çağımızın zirvesi ve Yeni Çağ'ın giriş kapısıdır. Yukarıdan devamlı olarak uzanan yardım ellerini tutup tutmamak bize kalmıştır. Yok, ben kendim çıkarım dersenez kararınızı uygulayın, çıkın. Birileri elinizden tutmamışsa, yardıma ihtiyaç duymuyorsanız düşüş hem kolay, hem de kişinin kendisine aittir. Yani sizler, bizler, hepimiz, önce kendimizden sorumluyuz.

Yukarı'nın yardım elleri bizim bildiğimiz ellere benzemez; o eller ki her şeye, her yere uzanacak kudrettedir. Yeter ki biz isteyelim. Yukarı'nın yardımı nasıl istenir? Yeryüzü zenginliğini kıyas edecek olursanız dua etmek utanılacak bir şeymiş gibi görünebilir, fakat öyle değil. Siz, diğer avuç açanları kendinizle kıyaslamayın. İçinizi dışınızı bilen Tanrı'dan başka açılacağınız bir kapı da yoktur zaten. Önemli olan, hangi yüzle ne isteyeceğinizdir. Çıkmakta olduğumuz merdivenin gerisi o kadar uzun ki, başımızı kaldırıp yukarıya baktığımızda basamakların bittiğini görmek istemeyiz ve hâlâ çıktığımız basamakların güzelliği, rengi veya sağlamlığının kavgasını yaparız. Annesinden birkaç

günlüğüne ayrılmış emeklemekte olan bir bebek, annesini görmese de, bir perde arkasında annesinin sesini duyduğunda tanır ve kavuşmak için hızlı hızlı hareket etmeye başlar. Ama yine emekleyerek annesine doğru gider. Onun annesini, yalnız annesini istemesi ve kavuşması sütsüz kaldığından değildir. Tek isteği tereddütsüz kavuşmaktır. Bu bebek gibi biz de, henüz annemizin sesini duymadık ve hasretiz; fakat yaklaşmakta olduğunu ve sesleneceğini hissediyor ve biliyoruz. Onun için bu

bekleyiş, bu sabır boşuna değildir. Bugüne kadar bizi hep bakıcılarımız yetiştirdi. Annemizden, yani bizleri esas görüp gözetenden hiç haberimiz olmadı. Eğer din kitaplarını mektuplar olarak düşünürseniz, kâğıda yazılı olanları da anlayamadık. Ne kadar yaramazlık yapmış olsak da, hiç korkmadan gelecek olana sarılmaktan başka yapabileceğimiz bir şey yoktur. Yani kavuşmayı istemeliyiz. Anne bilendir. Kendimizi ona teslim etmekten çekilmeyelim ve daima Yukarı'nın yardımlarını isteyiş hâlinde olalım.

Hasretliğin ve kavuşmanın meydana getireceği gözyaşlarının altındaki sevinç ve acıları seçmek bizim elimizde ve bizim gayretlerimize bırakılmıştır. Bakıma, yardıma, görüp gözetilmeye daima muhtacız. ■

Her an değişen rub bâlleri yaşıyoruz.

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

BU kadar basit bir nispetler ve ölçü kaidesi benim gözümün önünde dururken, şuuru da hiçbir vakit benim ölçülerimle ölçeceğimi düşünmem. Mademki ispiritik tezahür şuurla geliyor, o hâlde benim elimde ispiritik tezahürleri ölçecek maddî tezahür yoktur. O hâlde hangi ölçü var? Şuuru neyle ölçebilirim? Şuur şuurla ölçülür. Kimin şuuru varsa, o ölçebilir. Bundan daha tabîî bir şey var mı? O hâlde bir insan çıkıp da "Ben katiyen ruhu ölçemiyorum. Takdir edemiyorum, imkân bulamıyorum" diyen bir adamda ewelâ düşüneceğimiz şey, "Acaba bu adamın şuuru var mı, yok mu?" dur.

Şimdi müşahedemize müsaadenizle devam ediyoruz. Müşahedemizin en canlı ve nazik noktasına geldik. Zannediyorum ki, bizi de cesaretle söz söylemeye sevk eden âmil, senelerden beri yaptığımız tatbikatın ve tecrübelerin neticesinde ulaştığımız olduğumuz ilmî bir neticeyi kazanmaktan mütevellit bir kuvvete dayanır. Şimdi ewelâ biraz biyolojik, daha doğrusu fizyobiolojik bir bilgiye dayanacak. "Hayat nedir? İnsanın hayatıyeti neyle kaimdir?" Şimdi hayat nedire karşı verilecek bir cevap yoktur. Yani hiçbir kitapta, "Hayat budur" diye bir tarif

vaki olmamıştır. Hayat tarif edilir, fakat tezahürler göz önüne alınarak yapılan bir tarifdir. Fakat elle tutulur diye bir hayat yoktur. Çünkü hakikaten dünyada da, elle tutulan bir cennet kuşu gibi bir obje mevcut değildir. Hayat bir araçtır. Bir tezahürdür. Ruhun maddeler üzerindeki bir tezahürüdür. Şimdi hayatı böyle tarif edince, acaba hayat ruhun maddeler üzerindeki tezahürü müdür? Yoksa, maddî bir organizmanın vetiresi midir? Bu mevzu üzerinde uzun uzadıya durmuyorum. Çünkü buna girersek, çıkamayacağız bu akşam. Her şeyi bırakıp bunun üzerinde konuşmak lâzım gelir. Mevzumuz bu değil. Konferansımızın konusu da bu değil. Fakat hayatı biz şimdi ruhun madde kâinatındaki ve bilhassa fizikoşimik maddelerden mürekkep, organik birtakım uzviyet hâlinde bulunan maddelerden meydana gelmiş bir teşekkül üzerinde gösterdiği tezahürle izah ediyoruz. Nitekim bir otomobil kazasıyla, bir kalp krizinin vuku ile bir anda bedeni terk ettikten sonra, hayattan hiçbir eser kalmıyor. Umumî hayattan, somatik hayattan bir eser kalmıyor. Yoksa hücrelerin hayatı devam ediyor, o ayrı hikâye, uzviyet ölüyor. Yani uzviyetten, hayattan eser kalmıyor.

Âmil: Etken

Kaim: Süren

Mütevellit: Meydana gelen

Vetire: Süreç

Mürekkep: Oluşmuş

Uzviyet: Canlılık

Tebarüz etirmek: Göstermek

Mefhum: Kavram

Temerküz: Toplanma

RUH ve HAYAT

O hâlde, Ruhla hayat arasında ne münasebet var? Bu hususta burada biraz konuşmak lâzım. Çünkü ispiritizmanın, neoispiritizmaya göre kıymetini ve hususiyetini tebarüz ettirmek için bu bilgiye ihtiyaç vardı. Şimdi, acaba ruh diye bir şey var da bu mu geliyor? Bazı spiritüalist ekollerin zannettiği gibi insanın bedeninin içine giriyor ve bir köşeye kurulup oturuyor mu? Böyle değil, böyle bir şey yok. Eh pekâlâ, ruhun yine klâsik ispiritlerin ve birtakım teozofik ekollerin zannettikleri gibi (iddia ettikleri gibi) seyyal birtakım bedenleri var da (bir perispirisi var da) bu perispirisi tıpkı bir beden gibi şekle sahip. Ruhlar doğrudan doğruya insanın bedeninin içine giriyorlar, yerleşiyorlar, orada öyle hayatın sonuna kadar oturuyorlar, o şekilde mi kalıyorlar? Hayır, bu da değil. O hâlde ruh nedir? Ruhla beden arasındaki münasebet nedir? Şimdi nazik noktaya geldik, dediğim bu. Öyle bir hadisenin tarifine giriyoruz ki, bu hadise bizim anladığımız mânâda hiçbir kıymet ifade etmemektedir. Yani biz "kıymet" deyince neye kıymet veririz? Kıymetin bizdeki mefhumu nedir? Bizde, bizim şartlarımızın (alışık olduğumuz) bir teşekkülâtın benzeri olup olmaması meselesidir. Meselâ, form (şekil) bizim için bir kıymettir. Ağırlık bizim için bir kıymettir. Renk bizim için bir kıymettir. Halbuki ruh dediğimiz varlıkta bunların hiç birisi yok. O hâlde Ruh nedir? Demin arz ettiğim sözü tekrarlayacağım. Bize bir şuur hâlinde kendini gösteriyor. Ama bu kâfi değil. Peki şuurla, beden nasıl ayakta duruyor? Şuurun canlı bir hayatîyet mefhumunu fizikoşimik maddede uyarandıran vechesi, cephesi veyahut vetiresi nedir? Eğer burada kalırsak, bunların hiç birisi tatmin etmez. Bu hususta hiçbir nazariye değil, faraziye dahi söylemek kudretini kazanmayıp şimdiye kadar söylediğimiz bütün sözler hep tabiattan çalmaktan ibarettir. Böyle değil. Öteki de değil. O hâlde yeni bir konsepsiyona ihtiyaç var. Yeni

*Kabil: Mümkün
Vechte: Yön
Nazariye: Teori*

*Faraziye: Varsayım
Konsepsiyon: Kavram
Nosyon: Fikir*

*Mücerret: Somut
Tefrik etme: Ayırt etme
Fevk: Üst*

bir nosyon hâzım. İşte ben şimdi nazik dediğim noktaya burada başlıyorum. Bu nosyon nedir? Yahut bu konsepsiyon nedir? Ruhlu klâsikler çok iyi anlamlar fakat tarif etmemişler veyahut anladıkları gibi söylemişler. Bir vasıtası vardır. Ruh diye bir şey, kâinatta doğrudan doğruya mücerret hâlde mevcut değildir.

ŞUURLU VİBRASYONLAR

Şuur var ama bizim için mekân, yer vs. mevzubahis değil. Şuurun mekânı, yeri olmaz. Böyle bir şey yok. Zamana mekâna sığmayan bir mefhumdur, buna mekân tayin edemeyiz. O hâlde biz obje hâlinde bir ruh düşünemeyiz. Kâinatta böyle bir şey yoktur. Objeye hâlinde bir ruh düşündüğümüz anda, ne spiritüalistiz, ne ispiritistiz, ne ilim adamıyız. İspiritizma ve animizma arasında tefrik etme kudretimiz vardır. Ne de bir davayı müdafaa edebiliriz (ilmî bir davayı). Objeye yoktur. Ruh diye bir şuur mefhumu vardır. Peki ama, bu şuur mefhumu nasıl bir obje, nasıl bir varlık hâlinde ki, birinci ve ikinci konferansımızda uzun uzadıya izah ettiğim gibi, şuurlu vibrasyonlar diye kozmik şeylerde, maddelerde temerküz eder. Nasıl temerküz ediyor? Ediyor işte. Ona misaller verdik. Arz ediyorum, kısaca hatırlatmak için, ipnoz hâline koyduğumuz süjeye kalk git, avluda yat, dediğim zaman, kalkıp gidiyor ve avluya yatıyor. Benden ona bir şey yüklendi. O yüklenen nedir? Objeye değil. Bir irade, bir şuur yüklendi, yükleniyor ama. Başka birtakım hadiseler cereyan ediyor. Nedir o hadiseler? Vibrasyonlar ne mi? Bunlar madde vibrasyonları.

Geçen konferansımızda uzunca arz ettiğim gibi, maddenin olmadığı yerde hareket olmaz. Maddesiz vibrasyon, kabili idrak değildir. Vibrasyon nerde varsa, maddenin orda mutlaka olması lâzım. Maddesiz vibrasyon mevcut değildir. O hâlde vibrasyon der demez, madde de işin içine girdi. Maddî bir vasıta ve maddî vetire

var. Bu maddî vasita nedir? Şuuru taşıyan maddî vasita ne olabilir? Dünya maddelerinden daha yüksek, daha seyyal, bizim için kabil olmayan bir madde olabilir. Çünkü sempati kanunu göz önünde tutulunca, bir kudret, bir vibrasyon ancak kendisiyle ilgili, kendisiyle yakın olan ve tesir edici ekran teşkil edici diğer bir vibrasyonla karşılaşabilir. Onunla kucaklaşabilir. Onun dışındakilerle kucaklaşamaz. O hâlde böyle şuur gibi vibrasyon mahiyeti taşımayan, ancak vibrasyonu temin edecek bir kuvvet hâlindeki bir unsuru taşıyan, onunla sempatische olan, bir maddî vibrasyonun fevkalâde yüksekliğinde, bir de madde konsepsiyonunun son derece dışına çıkmış olması lâzım. İşte biz bununla sempatische olmuş maddeye tesir diyoruz. Bu tesirin şekli var mıdır? Şekli vardır dersek, o zaman şimdiye kadar söylemiş olduğumuz (hele şu son cümlelerde arz etmiş olduğum) bütün realitenin üzerine bir çarpı işareti çekmem lâzım. Şekil en kaba vibrasyonlarla kabili idrak olan maddelere mahsustur. Onun dışına çıktık mı; buharın belki şekli var ama esirin şekli olmaz. Atomun dışında, ki atomun da fevkinde, enerji dediğimiz (enerji şeklinde telâkki ettiğimiz) maddelerin de şekli olmaz. Nihayet onlardan daha seyyal olan (artık bizim için madde mefhumundan tamamıyla çıkmış) birsürü madde daha var. Onların hele hiç şekli olmaz. Binaenaleyh şekil, tesir hakkında mevzu bahis değil. Bu enerji (bu vibrasyon) maksada âmîl olan vibrasyonu yükleyen şuurdur.

RUH NEDİR?

Demek ki kısaca, neospiritik görüşe göre birçok tecrübelerle, birçok tetkikata müteessir bu. Şuurla enerjinin sempatisinden (sempatische olmasından) hasıl olmuş bir varlığa biz "Ruh" diyoruz. Bu şuur bir mefhumdur. Bu vibrasyon bir enerjidir.

Fakat maddesiz enerjiyi anlamamız mümkün değildir. Şimdi en yüksek kudret hâlinde tezahür eden bu enerji kendisine yük-

nen o şuurun imkânları ile muhtelif istikametlerde, muhtelif şekillerde muhtelif hareketler, muhtelif faaliyetler gösterir. İşte kozmik şualar budur ve kozmik şualardan çok daha yüksek, bizim için meçhul olup birsürü kâinatı dolduran vibrasyonlar gibi onlardan çok daha seyyal, çok ince olan bu enerji, dünyamıza doğrudan doğruya giremez. Dünyamızdaki maddelere doğrudan doğruya hiçbir vakit sempatische olamaz. Nasıl sempatische olabilir ki! Bugün kozmik şualar veyahut ondan daha yüksek olan şualardan daha yüksek olan öyle şualar var ki; biz onların mevcudiyetlerini değil ölçüp biçmek, onların mevcudiyetinden bile haberdar değiliz. Kaldı ki onlardan daha yüksek olan bir enerjinin, bizim âletlerimizden, dünya maddelerimizden herhangi birisine çarpacağını veyahut herhangi birisine ekran teşkil edeceğini düşünmek, onu inkâr etmek demektir. O hâlde dünyamıza nasıl girer?

Yani dünyamızla nasıl irtibat peydah eder? Bu enerjiye şuurlu enerji diyelim, ruh demeyelim. Bu şuurlu enerji dünyada yaşayan, kendisi gibi bir şuurlu enerjiyle muayyen şartlar altında irtibata geçer. Nasıl? Demin arz ettiğim gibi dünyadaki şuur da ancak, o şuur ölçülebilir ve takdir edebilir. Bilmukabele oradaki şuur da ancak dünyadaki bir şuurlu varlık ile irtibat hâline geçer. Yani dünyada yaşayan bir insan ruhu. Peki dünyada yaşayan insan ruhu, nasıl dünyaya gelebilmiş? Dünyada yaşayan insan ruhu öyle dünyada hazır bir ceset bulup da, maddelerden müteşekkil, onun içine paldır küldür girmez. Döllenme anından itibaren yavaş yavaş, ta doğum zamanına kadar geçecek bütün müddet zarfında; hatta doğumundan sonra dahi devam etmek üzere bu enerjiyle, yani şuurlu enerjiyle organizmanın birleşmesi tedricen vaki olur. Yani o (ruh diyelim artık) o bedenle yavaş yavaş irtibat kurar. Sempatische olur, vibrasyonlar ile ilgilenir, bağlanır. Vibrasyonlar var. Yani vibrasyonların birbirini çekmesi, itmesi, cazibe vs. bize bazı fikirler verebilir. Bunun üzerinde de durmuyorum. Çünkü bir girersek çıkamayız.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Tedricen: Aşamalı bir şekilde Vaki olmak: Gerçekleşmek

DİNLER ARASINDAKİ DİYALOĞUN TARİHSEL GELİŞİMİ

Thomas MICHEL, 25 Ekim 1993 / Çev: Etienn SARRIA

1960 'LARDA Katolik kilisesinin gayesi, yazılı malzeme meydana getirip, İslâmın yeni tutumlarını göstermekti. Ama 1970'lerde anlaşıldı ki, birbirimizi anlamak ve işbirliği yapmak, sadece evde oturup kitap ve makale yazmakla mümkün olmayacak. Hristiyan ve Müslümanlar görüşmelidirler, birbirlerini tanımalıdır. Her biri diğersinin kendisine söylemek istediklerini dinlemelidirler. Böylece, 1970'lerde şekil değişti ve bu on yıllık sürede, Hristiyan ve Müslümanların arasında, bazen Müslümanlar tarafından, bazen Hristiyanlar tarafından, bazen de müşterek düzenlenmiş görüşmeler ve sempozyumlar yapıldı. Yerel, millî ve bölgesel Müslüman-Hristiyan toplantılarına da uluslararası toplantılar eklendi. Lübnan'da (1970, 1972'de), Tunus, Akkra ve Kordoba'da (1974), Hong Kong'da (1975), Trablus ve Sambezi'de (1976), yine Kordoba'da (1977) ve Kolombo'da (1982) toplantılar oldu. Bunlar iki dinin müminleri tarafından, asırlar boyunca yaşanan kuşku ve korkunun ötesine gitmenin ilk adımlarının gayretlerini gösterdiler.

Bu toplantılar, geniş ölçüde, pek çok ayrı konular ihtiva ederler. Burma'da Müslüman ve Hristiyanlar dinî özgürlük üzerindeki görüşlerini anlatıp dile getirdiler. Aynı zamanda, bir müminin dinini serbestçe ifade etmesi konusunu ele aldılar. Akkra ve Sambezi'de konu olarak, Hristiyanların, İncil'in öğretisini yayma görevini, aynı zamanda da Müslümanların davasını, yani İslâm dininin üyesi olmak için davetini görüştüler. Hong Kong'da, ayrı ayrı Asya milletlerinden gelecek katılan Müslüman ve Hristiyanlar dikkatlerini

(Geçen Sayıdan Devam)

daha fazla, dünya toplumunun huzur ve refahı için Müslüman-Hristiyan işbirliği üzerine yoğunlaştırdılar.

Kordoba'daki toplantıların konusu, modern dünyamızdaki iman krizi olmuştur. Bu toplantının kapsamına bazı zor ilâhiyat problemleri de alınmıştır: İslâm dininde Mesih İsa'nın yeri ve Hristiyanların Hazreti Muhammed'e karşı davranışları. Kolombo'da, iki taraflı düzenlenmiş bir işbirliğiyle birlikte, insanlığa hizmet amacını güden projeler üzerinde işbirliği yapmak için yollar arandı; mültecilere ve doğa felâketlerinin kurbanlarına yardım için ve gelişim projeleri için birlikte çalışma konusu da ele alındı.

Katolik kilisesinde Papa 6. Paul ve 2. Jean Paul'ün misalleri, Katoliklerin Müslümanlara karşılıklı saygı, sevgi ve hürmet göstermelerinde önemli bir rol oynadı. 1969'da Uganda'ya, Hristiyan Şehitlerini Aziz Arasına Katma Töreni'ne gittiğimizde, 6. Paul, Uganda'nın Müslüman topluluğuyla karşılaştı ve imanları için kanlarını döken o milletin Müslümanlarını övdü. Suudi Arabistan, Mısır, Fas, Ürdün bilginlerinden oluşan resmî heyetleri kabul etti. Roma'da ve başka yerlerde de, II. Jean Paul, kırktan fazla Müslüman toplulukla görüştü. Bu sayı, ondan önce gelen tüm Papaların görüşmelerinin sayısından fazladır.

Ayrıca Fas ve Tunus üniversitelerinde Hristiyan ve Müslümanlar arasında birçok konuşmalar düzenlendi. Bunlar Ruhsallık, İnsan Hakları, Dinden Bağımsızlaşma (lâiklik) gibi konular üzerinde çalıştılar. Ürdün, Pakistan, Libya ve İran'da yerleşmiş Müslüman kurum-

lar, karşılıklı konuşmalar ve çalışma seminerleri düzenlemek için öncülük yaptılar. Endonezya'da, İkinci Vatikan Konsülü'nden bile önce, Müslüman bilginler, Katolik ve Protestan ilâhiyat profesörleriyle aylık seminerler düzenlemişlerdi. Ve geçmiş on yıllık sürede, Türk eğitim kurumları, dinler arasında konuşmalar ve çalışmalar düzenlemek ve neticeleri basıp yaymakta öncü olmuşlardı.

Uzun yıllar, birbirlerine güvensizce ve kuşkuyla bakan bu iki dinî topluluğun 1960 ve 70'lerde bir araya gelip, birbirlerini tanımaya ve işbirliği yapmaya başlamaları bir ümit sebebiydi. Ama o senelerde, gerçek neticeler ikinci plânda kalmıştı. Ve bu toplantılarda yer alan şahsiyetler, bazen açık yüreklilikten çok, yüzeysel bir nezaketin oluşunu hayretle görmüşlerdi. Ve zamanla bu toplantıların yeniliği kayboldu. Bunlarda yer alan şahıslar ve gruplar fazlalaştı. Diyaloğa, az hazırlanmış kişiler de katıldı. Sonraları, bu diyaloglarda konuların sınırları ve çözümü aranan sorunların ne olduğu anlaşıldı. Ve en nihayet, Hristiyan ve Müslümanları ayıran gerçek sorun ortaya çıktı. Aynı zamanda da, modern hayatın, imanlı kişilerin işbirliğini ve ortak cevabını gerektiren öğelerin de neler olduğu belirlendi.

1980'lerde, beraberlikler uluslararası seminerlerle devam etti. Konular şöyleydi: Hristiyanlıkta ve Müslümanlıkta azizlik anlayışı, dinî eğitim, çocukların hakları, aile durumu, iş ahlâkı, zamanımızdaki ruhsallık, hoşgörü, toplumda kadının yeri, sosyal adalet, iki toplumun dini yayma görevleri, televizyonda dini yayma görevleri, televizyonda dinî konular, dinî geleneklerde gizemciliğin yeri. Amaç, gerçek bir imanla bugünkü dünyamızda nasıl yaşanılacağını birlikte bulmaya çalışmaktı.

"İslâm-Hristiyan Araştırma Grubu" GRIC'in, ilâhiyat dalındaki çalışmaları önemli bir girişimdir. Bu grup, Hristiyan ve Müslü-

man bilginleri tarafından oluşmuştur. Bunlar Avrupa ve Kuzey Afrikalı olup, Hristiyan ve Müslümanları ayıran ilâhiyat konularını inceleyenler. Bu grupta takriben 40 Hristiyan ve 40 Müslüman bilgini vardır. Devamlı toplanırlar. Birlikte meydana getirdikleri çalışmaların ürünü verirler.

Ancak bu arada son 25 yılda tarih ilerledi ve yeni çatışma kaynaklarıyla, yeni sorunlar da meydana geldi. Karmaşık sebepleri ve gerekçeleri içinde, dinî etkenleri de bulduran Lübnan'daki iç savaş sona erdi. Şimdi, iki toplum üyeleri, ülkede daima var olan o eski iyi ilişkileri yeniden kurmaya çalışıyorlar. Mısır'da da, Hristiyan ve Müslümanlar arasındaki ilişkiler genellikle iyiydi. Ama bu son on senede, yeni çatışmalar ortaya çıktı. Her ne kadar Filistin'deki Müslümanlar ve Hristiyanlar arasındaki ilişkiler genellikle iyi ise de, onların özgürlük davaları, Müslümanlar ve Hristiyanlar arasında çelişkili bir gerginlik sebebi olmuştur çünkü Müslümanlar Batılı Hristiyan ülkelerin İsrail'i desteklediklerini düşünüyorlardı.

Afrika'daki Hristiyan ve Müslüman toplumları hızla çoğalınca, Sudan ve Nijerya gibi ülkeler de çatışmaya başladılar. Önceleri iyi ilişkileri olan Tanzanya gibi başka ülkeler de bugün, dinî gerilimin ulusal bir sorun olmaya başladığını gördüler. Gelişen Afrika toplumlarından her biri, pek muhtemel, kendi dinine göre büyümeye devam ederse, Müslüman ve Hristiyanlar arasındaki ilişkilerin gelecekte pek kolay olacağı tahmin edilemez.

Asya'da, tarihî etkenler, bir ülkeden diğerine Müslümanlar ve Hristiyanlar arasında tamamen ayrı etkiler yarattılar. Her ne kadar iki toplum Filipinler'de, 1970'lerde çok şiddetli olan iç savaş durumunun ilerisine gidebilmişlerse de, çatışma ve anlaşmazlıkların altında yatan sebeplerin çoğu halen çözülmemiş durumdadır. Pakistan ve Bangladeş toplulukları gelişip, yavaş yavaş İslâmiyete doğru gittiklerinden, oradaki küçük Hristiyan azınlıkları, bunun kendi yurttaşlık durumları üzerinde,

günün birinde nasıl bir tesir vereceği hususunda endişeleniyorlar. Asya'da, etnik ve dinî yönden en karmaşık ülke olan -ve Lübnan gibi, bir azınlık gruplarının karışımından müteşekkil olan- Malezya'da, ara sıra çıkan anlaşmazlıkların tek çözüm yolu, yavaş yavaş, gerçek bir plüralizme (çoğulculuk) doğru gidiştir. Başka yerlerde, Hristiyanlar ve Müslümanlar, ikisinin de çekmekte oldukları işkencelerden dolayı birbirlerine daha yakınlaşıyorlar. Meselâ, Hindistan'da, Hint fanatiklerin baskı ve şiddetine maruz durumdadalar ve iki toplum da, Sosyalist-Budist Myanmar'daki kanlı bir zulümle karşı karşıyalar.

Müslüman liderlerinin söylediği gibi, Avrupa'da, Bosna halkına karşı işlenen korkunç kötülükleri daha önce gördük. Daha bu Ekim'in başında da, Saraybosna'nın yerel Müslüman önderleri; Vatikan'ın resmî görevlilerini ve Yahudi liderlerini, barışa ve huzura kavuşmak amacıyla dua etmeleri için bu incitilmiş şehre davet ettiler. Bu geçen Ocak ayında da Papa, Avrupa'daki Müslüman, Hristiyan ve Yahudi liderlerine Asizi'de konukseverlik ederek, dua etmeye davet etmiş ve millî liderlere çağrıda bulunarak, sulh için çalışmalarını teşvik etmişti.

Batı Avrupa'da, Almanya ve Fransa gibi ülkelerde, genellikle Müslüman mültecilere karşı yapılan yeni ırkçı faaliyetler, dikkate alınması gereken ciddi bir durum oluşturuyor. Her ne kadar bu bölgelerde, bu ırkçı caniler çoğu kez kendilerini Hristiyan addediyorsa da, Hristiyan kurumları, Müslüman kurumlarıyla birlikte böyle ırkçı saldırılarına protesto ettikleri gibi; sivil güvenlik güçlerinden de, Müslümanların sivil ve dinî haklarının korunmasını ısrarla istediklerini görüyoruz.

Yeryüzündeki yeni gerilimli ve çatışmalı sorunların altında, dinî imandan çok, etnik ve ekonomik çıkarlar yatar. Dahası bütün bu ülkelerde, yetki sahibi Müslümanlar ve Hristiyanların önderleri bunları yalnız şiddetle kınamakla kalmazlar. Ayrıca, huzurlu toplumlar meydana getirmek için seçenek yollar

önermek konusunda birlikte çalışırlar. Ama gerçek şu ki, çoğunlukla dinî olduğu söylenen bu sürtüşmelerle, ara sıra çıkan çatışmalar, Hristiyan ve Müslümanların, sonuç olarak beraber yaşamayı öğrenecekleri ümidini inkâr ediyor gibi görünür. Şunu anlıyoruz ki; diyalog, tek başına, ne karışık sosyal krizlere son verir, ne de yeni çatışma imkânlarını önleyebilir. Ama karşılık olarak, o öyle bir faaliyet ki, gerginlik ve anlaşmazlıklar içinde bile devam ettirilmelidir ve her yeni nesil içinde ve hatta dünyanın her yerinde de devamlı yenilenmelidir. Tıpkı bir evlilikte olduğu gibi, bu durum yan yana yaşayan dinî gruplar için de böyledir. Anlaşma, huzur, işbirliği öyle nazik başarılarıdır ki, devamlı, yeniden, durmaksızın kurulmaları gereklidir.

Her ne kadar Müslümanlar ve Hristiyanlar arasındaki toplantılar dünyanın her yerinde yapılıyorsa da, şu gerçektir ki, dinî liderler, ilâhiyatçılar ve bilginler, aralarındaki toplantılarında diyalogün tümünü kapsayamazlar. Basit, sade halk için diyalog, "hayat diyalogu" diye adlandırılan diyalogla devam ettirilir. Bu da şunu ifade eder: Yan yana yaşayan Hristiyan ve Müslüman müminlerin her biri, her gün, kendi dinine göre yaşantısını sürdürürken, dinden aldığı değerleri yaşantısıyla belirtir. Sözle değil, ama eylemleriyle de kendi dininin öğretilerini açıklar.

Bu güzel bir görüştür ama çok idealisttir denebilir. Oysa gerçek şu ki, Hristiyanlarla Müslümanlar arasında, ciddiyetle ele alınmış ve başarılı olmuş diyaloglar ancak bu tür diyaloglardır. Hatta "Hayat Diyalogu" cümlesinin bilinmediği yerlerde bile...

Bu tür olumlu tecrübelerden pek fazla haberimiz olmaz, çünkü bu tür birlikte huzur ve anlayış içinde yaşama olayları haber değildir. Eğer geçmiş yüzyılda, Fransa'nın bir kentinde ya da Kuzey Mısır'ın bir şehrinde, Hristiyan ve Müslümanlar beraber, barış ve

huzur içinde yaşantılarına devam ettilerse, bu bir yenilik değildir, bu yeni bir olay da değildir. Ama eğer bir ırkçı çetesi, Fransa'nın bir şehrinde Müslümanların bir dinî meskenini yıkip ateşe verirse ya da aşırı fanatikler Mısır'da bir kiliseyi harap ederlerse, tabii ki bu yeni bir olay meydana getirir.

Vatikan'daki ofisimde, hafta geçmez ki, bu hayat diyalogu mozayigine yeni bir parça eklenmiş olmasın. Bu, bir Müslüman kurumdan bir rapor ya da Hristiyanların Müslüman ülkelere gönderdikleri bir bildiri olabilir. Hristiyanların ve Müslümanların birlikte yaşadıkları ülkelerin her birinden ayrı ayrı misaller verebilirim: Pakistan'da, Müslüman ve Hristiyan gönüllüleri, birlikte bir cüzam hastanesini yönetirler. Endonezya'da, Müslüman ve Hristiyan kadınlar, kadınların haklarını korumak için birleşirler. Filipinler'de, yaşlılara bakmak, sakatları korumak, terk edilmiş yörelerde okul ve klinikler inşa etmek, kamunun yararına balık kooperatifleri yönetmek için Müslümanlar ve Hristiyanlar kurumlar kurdular. Kudüs'te, Hristiyan ve Müslümanlardan oluşmuş yerel Adalet ve Sulh Komisyonu, yapılan baskılara kuvvetle karşı geldi ve adil bir barış için öneriler sundu. Kuzey Mısır'da, Müslüman-Hristiyan gönüllüler grubu köyleri dolaşırlar, o kalabalık ülkede her ailenin ihtiyaçlarını bildirirler ve herkesin dinine göre gereken yardımları sağlayacak metotları tartışırlar.

Müslüman yardım kurumları, Cape Verde'de, kuraklıkla karşı karşıya kalan Hristiyanların yardımına koştular. Habeşistan ve Pakistan'da, Hristiyan mülteci kurumları yerel Müslüman gruplarıyla beraber çalışırlar. Lübnan savaşında, Sayda'daki Katolik Kilisesi Müslüman örgütler tarafından yıkılmıştı. Ama hemen sonra, yerel Müslüman tüccarlar kilise-

yi onarıp eski şekline dönüştürmek istediler. Endonezya'da, sakatlardan oluşan bir kurum, dua etmek ve tecrübelerini paylaşmak için her ay toplanırlar. Bu insanlar, sakat bir imam, sakat bir rahip ve sakat bir protestan ruhanisi tarafından yönetilirler. İtalya, Fransa ve Hollanda'da birçok Katolik kiliselerinin papazları Müslümanlara toplanmaları ya da namazlarını kılmaları için kolaylıklar göstermişlerdir. Meselâ, Ramazanda namazlarını kılmak için toplantı salonlarını kullanmalarına izin vermeleri gibi... Bizim Türkiye'mizde, geçen Nisan ayında belediye yetkilileri, Kapadokya'daki eski bir kiliseyi restore edip, gelen Hristiyan hacıların ziyaretlerinde kullanılması için anahtarlarını yerel dinî başkana verdiler. Bunlar sadece birkaç misaldir. Bu şunu göstermektedir ki, dünyamızda küçücük, aslında hiç bilinmeyen, sayısız Hristiyan ve Müslüman grupları vardır ki, huzur içinde, verimli hayat ilişkileri kurmak için devamlı çalışmaktadırlar.

Hristiyanlarla Müslümanlar arasındaki diyalog devam etmektedir, ama gideceğimiz yol daha oldukça uzundur. Son zamanlarda yapılan, Hristiyan ve Müslümanlar arasındaki diyalog gayretlerini anlamanın anahtarı "deneysel" terimidir. Yaklaşımlar denenmiş ama yanlışlar da yapılmış. Duyarlılıklar keskinleştirilmiş ve metotlar geliştirilmiş; bazen büyük beklentilerle oluşturulan umutlardan pek sonuç alınamamış. Yeni dilekler gerektiren yeni krizler de sürekli ortaya çıkmıştır.

Nihayet, hepimiz şunu öğrenmiş oluyoruz: Karşılıklı sevgi, saygı, işbirliği içinde yaşamak kolay değildir. Ve bunu başarmanın yolu da her zaman kolay değildir. Ama, tek Tanrı'ya tapan ve istenilenleri yapan Hristiyanlarla Müslümanların arasında, bunu başarmaya çalışanların hepsi şunu bilirler: Karşılıklı refah ve uyum içinde yaşamak, yapacakları tüm fedakârlıklara bedeldir. ■

"NASIL ÇİY TANELERİNİN HER BİRİ KENDİ ARILIK DERECELERİNE GÖRE GÜNEŞ IŞIĞINI YANSITIRSA RUHLAR DA TANRI'YI YANSITIR."

ÖLÜME DOĞRU

• Anna KRAYEVSKAYA, Alexander ANNINSKY - Çev: Yasemin TOKATLI •

1990-1991 yıllarında, misyonu insanın doğumu, hayatı, hastalığı ve ölümü ile ilişkili etik problemleri formüle etmek ve çözmek olan biyoetik bilimi alanında Rusya'daki ilk araştırmalar yapıldı. Felsefe Enstitüsü'nde bir Biyoetik Merkezi kuruldu. Ve Mayıs 1992'de, Ivan Krepov'un önderliğinde, UNESCO'nun katkılarıyla İlk Uluslararası Biyoetik Sempozyumu, Moskova'da düzenlendi.

Biyoetiğin alanlarından birisi de, **ölümün etiğidir**. Bu konudaki ilk tartışmamızda, "Ölüme Yakın Deneyim" çalışmasına değineceğiz.

Dergimizin yazışları, Rusya dışından iki Serbest Cumhuriyetli tıp öğrencisinin yaptığı bir deneyle ilgili bir rapor aldı.

Anlaşılan o ki ülkemizde bu sorunun üstünü örten sansasyonellik, mitoloji ve bilimsel olmayan popülarizasyon, bu öğrenciler üstünde bir "yasak meyve" etkisi yapmış. Ve merakları, biyoetiğe olduğu kadar kavana da karşı olan bir hareket girişmeleri için onları dürtmüş.

Bu makaleyi yayınlamadan ve bu tabu konuyu deşlemeden önce uzun bir süre tereddüt ettik. Nihayet bunu negatif kutuptan, maceracı zekânın engellenmemiş araştırmalara konan bir yasak ve

bilgi kıtlığı tarafından tam olarak içine çekildiği uçurum açısından ele almaya karar verdik.

Aşağıda yorumlarını okuyacağınız kişiler arasında yaratacağı reddetme reaksiyonu hakkında hiçbir şüphemiz yoktu, yine de bu metni onlara gösterdik.

"Ölüme Yakın Deneyim" hakkında yorumlarıyla katkıda bulunanlar:

ALEXANDER BORISOV, rahip, Rus İncil Derneği başkanı, Raymond Moody'nin "Life After Life" kitabını Rusçaya ilk çeviren kişi ve bir genetikçi.

Prof. ALEXANDER GURVICH, bir hayata döndürme uzmanı, Genel Hayata Döndürme

Teknikleri Enstitüsü'nün yardımcı müdürü, Rusya Tıp Akademisi mezunu.

Prof. LUDMILA KONOVALOVA, bir etik uzmanı, Felsefe Enstitüsü'nde önde gelen bir araştırmacı.

Bu insanları bir gazeteyle temasa geçmeleri için neyin harekete geçirdiğini söylemek zor. En muhtemel olanı, **onları bunaltmaya başlayan sırrı birisiyle paylaşma arzusu ve açıkçası, belirli bir meslek**

ahlâkı. Açığa çıktıklarında, Hipokrat yeminini ihlal ettikleri için meslekî aşağılanmadan tutun da taammüden cınayetle suçlanmaya varan her türlü sorunla yüz yüze geldiler. Uluslararası yasalar da insanlar üzerinde, gönüllü olsalar bile, deney yapılmasını yasaklayan birçok madde ile dolu.

İki genç tıp araştırmacısı -birisine Hevesli, diğerine Şüpheci diyelim- tarafından yürütülen deneyin bir bakıma

Başından sonuna dek laboratuvar koşulları altında açıklanabilir bir "Ölüme Yakın Deneyim" yürütmeye karar verilmişti.

muğlak bir amacı vardı. **Başından sonuna dek laboratuvar koşulları altında açıklanabilir bir "Ölüme Yakın Deneyim" yürütmeye karar vermişlerdi**. Bu, bütün şans faktörlerini ve bü-

tün doğal (bilimsel) açıklamaları dışarıda bırakmayı gerektiriyordu: farmakolojik (herhangi bir farmakolojik hazırlık kullanılmamaya karar verdiler), nörolojik ("nekronot"ların zihinsel bakımdan normal insanlar olmaları gerekiyordu) ve fizyolojik (deneklerin mutlak anlamda sağlıklı olmaları isteniyordu).

Deneycilerin arkadaşlarından -sağlıklı, zihin sağlıklıları da yerinde- ikisi gönüllü

BİR YOLCULUK

oldu. Deneycilerin bakış açısından, bütün bu nitelikler, başarılı bir geri dönüş şansını artırmaktaydı.

Deney, N. kentindeki bir tıp kurumunda bir pazar gecesi yapıldı. Herkes oradaydı. Diriltme masasına ilk uzanan Sportmen oldu. Dinî inancı yoktu ve "ölüm vakası" literatürü ile ilgili belirgin biçimde bilgi de yüklenmiş değildi.

İki "nekrobaşlatıcı", deneyciler tarafından "tam şuur korunurken bedenini fizyolojik fonksiyonlarının ekstra hızlı biçimde yok olması" olarak tanımlandı.

Daha basit anlamda, birkaç dakika içinde -ve hatta son aşama saniyeler sürer- **kişi, meydana gelmekte olan her şeyin tam olarak farkındayken "ayrılır".**

Tasarladıkları nekrotizasyon metodunun etkisinin beden üzerinde nasıl olacağına dair hiçbir fikirleri yoktu. Bir kişi öldüğünde, EEG ekranında çok karmaşık bir konfigürasyonu, eşliğinde daha sonra bir elektrik sessizliğin izlediği belirgin bir değişikliğin olduğu saptanmış bir gerçektir. Bu fenomen, deneyciler tarafından da not edildi.

Daha sonra bu fenomenle ilgili olarak iki açıklama önerdiler. **İlki: "geçiş nabızı"; bir enerji çıkışının, ruhun bedenden "ayrılışının" sinyali-dir. İkincisi: bu "bitiş sinyali"**

li"dir -beyin "kapanır".

LÂBORATUARDA ÖYD

Bir sonraki anda Sportmen, klinik ölüm hâlinde idi. Orada yatarak, önceden belirlenen süreyi geçirmesi gerekiyordu. Deneyciler daha sonra bu süreyi geçirmenin son derece zor olduğunu kabul ettiler. Aslında bir dakika beklemek niyetindeydiler ama birkaç saniye daha erken müdahale ettiler. Nekronot yeterince çabuk geri döndürüldü ve derhal gerekli bakımı yapıldı ve eline bir diktafon verildi. Kendine gelmesi için birkaç dakika verildikten sonra, soru yağmuruna tutuldu.

Sportmen kendini gayet iyi hissediyordu, ama biraz hâlsiz. Nekrobaşlatıcının teknolojisi, bedene hiçbir zarar vermemesi için dikkatlice düşünülererek hazırlanmıştı.

Hemen diriltme masasının üstünde kaydedilen metnin analizi belirli ölçüde açıklayıcıydı ama tam değil-di; Dr Moody'nin hastalarının

anlatılarına benziyordu.

Her şeyden önce, nekronot bedeninden bir ayrılma hâli deneyimlemişti; **sanki nekrotizasyon işlemini izleyenlerden biri gibiydi.** Bilhassa, deneycilerin arkalarındaki bir noktadan âletlerden birisinin gösterdiği rakamları okudu, bu rakam deney esnasında kayda geçilmiş ama yüksek sesle söylenmemişti. Daha sonra bu olgu, bütün deney esnasında yürütülen ses kaydı ile de doğrulandı. Bundan sonra denek tarif etmesi

güç bir şey deneyimledi. Kelimelerine göre, dünyanın resmi garip bir yansıma hâlinde "çarpılmıştı" -altında karanlık bir boşluk ortaya çıktı ve sonra bunu korkunç hızda bir hareket duygusu izledi. Harekete, **tünelden geçme hissine benzer hisler** eşlik ediyordu.

Ancak, o çok tiz şüpheli bile

bu hareketin hangi yöne doğru olduğuna dair bir cevabı nekronottan alamadı. Aşağı mı? İleri mi? Düşüyor gibi mi yoksa uçuyor gibi mi?

Nekronot diğer herhangi bir -görsel, dokunma veya

Deney, N. kentindeki bir tıp kurumunda bir pazar gecesi yapıldı. Herkes oradaydı. Diriltme masasına ilk uzanan Sportmen oldu Dinî inancı yoktu ve "ölüm vakası" literatürü ile ilgili belirgin biçimde bilgi de yüklenmiş değildi.

işitsel uçuşu esnasında, bunun çok uzun olmadığını ama korkunç derecede uzağa olduğunu söyler. Derken birdenbire boşluk "tersinmiş" ve kendini bir tür boş ama çok aşına bir "yer"de bulmuştur.

Şüphecinin hızlı sorularla çabucak saptadığı gibi, "yer" fikri, nekronot tarafından dünyanın realitelelerinden ödünç alınarak oluşturulmuş. Aslında, azıcık uzaklaşınca bütün konturların bulanıklaştığı parıldayan bir pusun içinde ol-

duğunu hissetmiş. Muhtemelen Sportmen'e bir "yer"de bulunduğu izlenimini veren şey ise "pus"un ampul ışığını çağrıştıran sarımsı rengiymiş.

Sözlerine göre, "her şey, sokak lâmbalarının ışığı altında parıldayan kar taneleri gibi parıl parıldı". Derken bir yön hissi kazanıyor. Burada üç yön var: geri, sola doğru (ki ona istenmeyen bir şey gibi geliyor) ve püstan dışarı doğru ileriye. Sağa doğru olan yön ona kapalıymış.

Birdenbire bir Varlık görüyor. Kendisinden yaklaşık üç metre uzakta ve püstan ziyade, bulanık bir dikey gölgeye benziyor. Bunun bir insan şekli olup olmadığı sorulduğunda nekronotun akli karışıyor -bütün söyleyebildiği bunun "birisi" olduğu. Nekronot'un ilk izlenimi bunun masada başında oturan bir insan olduğu. Nekronotun

ortaya çıkışını sezen "Masadaki Adam" -nekronot onu daha sonra "Kontrolör" diye adlandıracaktır- dikkatini bu yeni gelene yöneltmiş. Sportmen, pek de hoş olmayan bir psişik baskı hissediyor. So-

nunda, Kontrolör Sportmen'e hitap ediyor. Bu en kabaca genel bir soru biçiminde tarif edilebilir: "Eee?" Buna bir açlık hissi, içinde bir emici boşluk varmış hissi eşlik ediyor. Moody'nin kavramlandırmalarına aşına olan Hevesli ise Varlığın, kim ve

ne olduğunu görmek üzere nekronotun "içine bakıp bakmadığını" soruyor.

Derken, davet edildiğinin farkına varıyor. Ama aynı zamanda ileri de hareket edemiyor. Eğer böyle yapsa, geri dönemez. Çok belirgin bir biçimde, görevini hâlâ hatırlıyor. Hareket etmemiş. Kontrolör şaşkınlık belirtiyor: "Sorun nedir?" Nekronot, olmayan ağzı ile cevap vermeye çalışıyor, hatta daha ileri gidemeyeceğini, sadece bakmak ve sonra da geri dönmek için geldiğini söylemeye çalışırken ses tellerinin zorlanmasını bile hissediyor. Bir biçimde, mesajın özünü aktarmayı başarıyor. Tepki mi? Sıkıntı, heyecan, endişe. Başka varlıklar da görünüyorlar ve onun hakkında bilgi alışverişine başlıyorlar.

Birdenbire güçlü bir biçimde, sanki bir "elektrik

süpürgesi" tarafından geri çekildiğini hissetmiş. Tekrar uçmaya başlamış ama bu kez geri dönüyormuş. Uçuşu bu sefer çok daha sakinmiş -hoş, hatta zevk alınabilecek bir his imiş. Ama tekrar bedenine girerken, nekronot birkaç saniye için şuurunu kaybetmiş. Artık kendisine bir hayli ağır gelen gözkapaklarını, realiteye açmış.

Hevesli derhal Kontrolörün ve Kontrol Odasının tariflerini sormuş. Bir "Parlak Güç", bir "Parlak Kişilik" hissetmiş mi? Cevap, "Bilmiyorum" olmuş. Pus, bir kilise girişini mi andırıyormuş? Örneğin, bir kilise avizesinden çıkan dumanlar arasındaki mumların ışıltısının anılarını mı canlandırmış? "Evet, bir bakıma..."

Maalesef, nekronotun bütün söyleyebileceği bunlardan ibaretti. Ancak, **deneyden sonra derin bir değişiklik yaşamaya başladı. Hayatın değerlerine karşı olan tavrı çok daha samimî hâle geldi.** Deneyi tekrarlaması için davet edildiğinde ise, bu kez geri dönme şansının çok az olduğunu söyleyerek kibarca reddetti. Kontrolör, günahını ikinci kez affetmezdi.

YORUMLAR

Alexander BORISOV:

Benim görüşüme göre böylesi deneyler kanun, etik ve ahlâk açısından izin verilemez olmakla kalmayıp, bilim açısından da gereksizdir. 1990'da, "Life After Life"ı Rusya'ya çevirdiğimde, Volga dergisinde yayınlandığında, Moody'nin kitabında anlatılanlar

gibi deneyimler yaşamış olan okurları, bunları anlatmaları için davet ettim. Davetime cevap olarak, mektuplar gelmeye başladı. Anlaşıldı ki ülkemizde de böylesi deneyimler yaşamış olan birkaç kişi var. Bunlar hakkında ilk konuşma girişimleri başarısız olmuş -akıl sağlıklarında bir bozukluk varmış gibi bakılmışlar. Bu etki, çevrelerindeki insanların ve bilhassa da kendi ateizmleri tarafından da çoğaltılmış. Kitap, bu insanların deneyimlerinin değerini takdir etmelerini sağladı. **Bu deneyimden sonra hayatlarını nasıl değiştirdiğini, değerler, din ve dünya hakkındaki fikirlerinin nasıl değiştiğini yazıyorlar. Ruhtan bir realite olarak söz ediyorlar.**

Konu hakkında televizyonda bir programın yapılması gerektiğine inanıyorum. Şu an için elimizde birkaç düzine mektup var -tam bir bilimsel araştırma, binlerce olmasa da yüzlerce mektup gerektirir.

Bu konuda kitaplar yazmayı ve TV programları yapmayı düşünmekteyiz.

Alexander GURVICH:

Ölüm ve hayat arasında -bilhassa klinik ölüm hâlinde-asılı duran bir kişi tarafından deneyimlenen ve Dr. Moody tarafından tarif edilen fenomen; bilimsel olduğu kadar dinsel birçok sebeple de büyük miktarda dikkat gerektirmektedir. Bu gözlemler, Michael Sabom gibi Amerikalı incelemeciler tarafından da desteklenmektedir.

Bu fenomenin yorumları sarihtir. Bazı bilimciler bu deneyimleri sadece halüsi-

nasyonlar olarak görmektedir, diğerleri ise bunları hiç ilgileneilmeyecek şeyler olarak göz ardı etmektedirler. Rus araştırmacıların sorunu, kendilerine ait sağlam, yerterince analiz edilmiş ve doğru biçimde analiz edilmiş gözlemlerin olmamasıdır. "Tünelin ucundaki

ışık" ifadesi bizim aramızda da son derece bildik hâle gelmesine karşın, aynı anda Amerikan verileri -belki de "kendilerinin olmaması" sebebiyle- araştırmacılarımız tarafından şüpheyle karşılanıyorlar. Dolayısıyla, Rahip Borisov'un çağrısını destekliyorum. Ama aynı zamanda anesteziistleri, diriltme uzmanlarını, kardiologları ve nörologları -ölüm sınırındaki koşullarla doğrudan uğraşan doktorları- hastalarının sıradışı deneyimlerine dikkat etmeye, böylesi gözlemleri kaydetmeye ve bunları kurumumuza (Rusya Tıp Akademisi, Genel Diriltme Enstitüsü) bildirmeye de çağırıyorum. Rusya Anesteziistler ve Diriltme Uzmanları Derneğinin bu yayını tartışacaklarına ve gözlemleri toplamaya, genelleştirmeye ve kısmen analiz etmeye ve bunlardan uygun sonuçları çıkarmaya yardımcı olacaklarına güveniyorum.

Yukarıda anlatılan deneye gelince, bunun hakkında sadece ahlâki sebeplerle yorum yapamayacağımı hissediyorum.

Konuştüğümüz şey; denek ciddi biçimde zarar görmüş olabileceğinden savcılık tarafından incelenmesi gere-

ken suç unsuru taşıyan bir harekettir. Deneyin fizyolojik açıdan cahilce yapıldığını, Moody ve diğer yazarların yayınlarında anlatılanlardan

farklı yeni bir şey vermediğini ve ülkemiz açısından, tıp mesleği de dahil düşük ahlâk standartlarını göstermek zor değildir. Aynı

zamanda böylesi deneylerin kurulabilmesi de hayat ve ölüm arasındaki sınırdaki meydana gelen bu fenomenler ve bunların tarafsız genelleştirilmesi ve analizine dair yarım yamalak enformasyonu toplamak ve organize etmek ihtiyacını da göstermektedir.

Ludmila KONOVALOVA:

Ölüm, insanın sonsuzlukta çözmeye çabalayacağı bir gizemdir. Dinin, insanı, "ölümlü" olarak nitelemesi boşuna değildir. Bu canlı olan her şey için geçerlidir ama sadece insan, ölümü bir ayrılma olarak görmektedir. Bu sorunun incelenmesi asil bir girişimdir ama kesin sınırlamalara tâbi olması gerekir. Birincisi -ve burada Alexander Gurvich ile tamamen aynı fikirdeyim- doktorlar tarafından verilen toplanması gerekir. Sonra, objektif öğelerin ayrılması gerekmektedir. Bu, incelemesi mümkün olan seviyeye dayanan bir sınırlamadır. Üçüncüsü ve de en aslı sınırlama: Nekrofilie geçilmemelidir! Bu deneyimler, hayatın yararına incelenmelidir. Bu çalışmalarda baskın olan Hayat olmalıdır.

Ölümün kültürüne ve anlamına, hayatın bir parçası olarak hâkim olmalıyız. ■

(Kaynak: Aura-Z Digest)

"BİLİM VE TEKNİK" Dergisi'nde Yayınlanan Bir UFO Makalesine Tepkimiz^(*)

Günümüz materyalist bilimin bunca karalama ve makul düşünen zihinleri yanıltma gayretlerine rağmen, UFO olgusu ve dünya dışı canlılık gerçeği olanca azametiyle karşımızda durmaktadır. Bu olgu, dev buzulun sadece su üzerinde görünen kısmıdır.

1950'li yıllarda ABD'nin başını çektiği UFO gerçeğini örtbas etme politikası paralelinde, o zamanlarda denenmiş ama artık modası geçmiş bir yaklaşımla kaleme alınmış bir makaleyi Bilim ve TEKNİK Derginizin Temmuz 1995 sayısında üzülererek okuduk. Çünkü bizler dünya dışı canlılık (ve dolayısıyla UFO-LAR) konusunu yıllardan beri yerli ve yabancı kaynaklardan izlemekteyiz. Pek çok makalemiz ve birkaç kitabımız yayınlanmıştır. Dünyanın pek çok yerindeki UFO'ları araştırma kuruluşlarından belli başlılarıyla bilgi ve materyal alışverişimiz olmuştur.

Bu durumumuzun verdiği cesaretle; konunun derginizde kaleme alındığı kadar basit ve hafife alınacak nitelikte olmadığını, besbelli ki gerekli literatür iyice incelenmeden kaleme alınmış olduğunu, kısacası Bilim ve Teknik Dergisi'nin genel ciddiyetine uygun bir nitelik taşımadığını üzülererek ifade etmek istiyoruz.

Makalesinde yazar genel görünüm olarak UFO-LAR'ı reddeder görünüyor ama bazı can alıcı noktalara değinmekten de geri kalmıyor. Kurgu bilimle bağdaştırmaya, doğal olaylarla açıklamaya (daha doğrusu bu tür açıklama ve yakıştırmaları aktarmaya), yer yer de konuyla veya gözlemcilerle alay etmeye çalışıyor. Bu genel yaklaşımıyla; 1954'ten itibaren ABD'nin (en fazla 1960'lı yıllara kadar) izlediği maksatlı ama hiç tutmayan, hiçbir şeyi değiştirmeyen ve artık modası geçmiş tutumu andırıyor. O yıllarda kasten gizlenen pek çok "Top Secret" belge geçtiğimiz yıllarda yayınlandı. Birçok pilotun, astronotun ve emekli askerî personelin beyanlarını gerek yazılı basından, gerekse (özellikle TRT'de üç bölüm hâlinde yayınlanan) TV belgesellerinde gördük. BİLİM ve TEKNİK gibi ciddi bir dergide bu konuda bir makale yayınlamak gerekirse, en azından bu son gelişmeleri de içine alacak nite-

lik ve kalitede bir çalışmanın Türk okuruna ulaştırılmasını arzu ederdik.

Yazar, makalesinin bir yerinde (sayfa 35) amino asitlerden söz edip geçiyor ama kendisinin de belirttiği gibi; tüm canlı türlerinin temel yapıtaşı olan amino asitlerin evrenin dört bir yanında yaygın olarak keşfedilmiş olduğundan ve Stanley Miller'in bu moleküllerden laboratuvar şartlarında protein moleküllerini kolayca oluşturduğundan söz etmiyor. Dolayısıyla canlı hücre oluşumu o kadar mucizevî bir olay değildir. Ayrıca dünyaya düşen meteorlarda da bunların izine rastlanmış, fosiller keşfedilmiştir. Meteorları, dünya dışı canlılık araştırmaları çerçevesinde birçok araştırmacı incelemiş ve olumlu sonuçlar almıştır.

Konunun tarihçesi (yani efsanelere, mitolojiye, tarihî belgelere ve bulgulara, mağara resimlerine vs. dayalı yani) yazarın birkaç cümle ile geçiştirdiği kadar küçük ve kısadır. Evet (yazarın, adı-

(*) Bilim ve Teknik Dergisi'nin Temmuz 1995 sayısında yayınlanan UFO'lar konusuna ilişkin bir makale hakkında düşüncelerimizi içeren yazımızdır. Söz konusu makale hakkında okurlarımızın da tepkilerini öğrenmekten memnun olurduk.

nı vermek lütfunda bulundu-
ğu) Prof.Carl SAGAN'ın da
belirttiği gibi; dünya dışından
gelenlerin yeryüzünde bıraktığı
izler binlerce yıl gerilere
kadar gitmektedir.

Dr.Persinger'in çalışma
ve yorumuyla ilgili aktarım
tüm UFO gözlemcilerini kap-
samaktan çok uzaktır. Birçok
UFO gözlemcisi adı geçen
doktor gibi doktorlar tarafın-
dan incelenmiş ve hiçbir rah-
satsızlığı olmayan gözlemci-
lerin, gördüklerini aynen ak-
tarmış olduğunu kanıtlamış-
lardır. UFO gözlemcilerine
bu şekilde "rahatsızlık, halüsi-
nasyon ya da sarhoş" damgası-
nın vurulması 1950'li yıllar-
daki "UFO Sansürü" ve örtbas
etme aşamalarının işe yara-
mayan denemelerinden birini
oluşturuyordu. Çünkü AY'a gi-
den astronotların hemen he-
men hepsinin UFO gözlemi
yaptığını biliyoruz (*). Ayrıca
bunların bir kısmı çeşitli UFO
belgesellerinde de yayınlandı.

Radyoteleskoplarla dış
uzaydan gelmesi muhtemel
zeki sinyallerin taranmasıyla
ilgili olarak yazar NASA'dan
bahsediyor. Halbuki bildiği-
miz kadarıyla, söz konusu ça-
lışma NASA tarafından değil;
Prof.Carl SAGAN'ın başkanı
bulduğu The PLANETARY
SOCIETY tarafından (SETI
Projesi olarak) yürütülmekte-
dir. Üyesi bulunduğumuz The
PLANETARY SOCIETY'nin
çalışmalarını yakından izliyo-
ruz ve yayın organları olan
The Planetary Report'a da yıl-
lardan beri aboneyiz. Yazarı-
nız, makalesinde düzeltme
yapmak isterse, kendisine yar-

(*) *The Edge of Reality, A.Hynek + J.Vallee*
The UFO Experience, A.Hynek

dımcı oluruz.

Makalede, Pioneer ve
Voyager araçlarına konan şif-
reli harita, plâka ve disketten
söz edildiğine memnun ol-
duk. Eğer dünya dışı canlılık
ve UFO'lar konusu yazarın
takdir ettiği kadar hafif olsaydı,
bu kadar masrafa ve proje-
ye değer miydi?

Makalede söz konusu
edilen "Condon Raporu"na
biz "Project Blue Book"u da
ekliyoruz ve diyoruz ki: Bu
araştırma komisyonlarının her
ikisi de ABD hükûmetinin
"UFO'ları örtbas etme politi-
kası"na uygun olarak kurul-
muş ve sonuna kadar da bu
amaçla çalışmış, son derece
katı ve yanlış tutumlarına rağ-
men inceledikleri raporların
%20 gibi önemli bir miktarını
yine de hiçbir yakıştırma ile
geçtiřtirmemişler ve "TOP
SECRET/UFO" damgasıyla
halktan gizlemek zorunda
kalmışlardır.

Bunları da; kendileriyle
birlikte bir süre çalışan ama
bu bilimsel zihniyetle bağdaş-
mayan ve insanları yanıltma-
ya yönelik dürüst olmayan tu-
tuma daha fazla tahammül
edemeyerek istifa eden Prof.
Dr. Allen HYNEK'in yazılı be-
yanlarından öğreniyoruz.
Sonradan kendi UFO araştır-
ma merkezini kuran A.Hynek,
kendisi gibi dürüst araştırma-
cılarla UFO fenomenini ger-
çek bilimsel bir zihniyetle in-
celemiş ve ölene kadar da her
tür türlü baskıya rağmen bu dü-
rüst tutumunu koruyarak bu
alana pek çok değerli ince-
leme bırakmıştır. Makalenizin
son kısımlarına doğru (sayfa

40) verdiğiniz UFO gözlem
sınıflaması da A.Hynek'e ait-
tir.

Yazarınızın ifade ettiği,
"somut olarak, kanıtlanmış,
tutarlı bir UFO gözleminin
henüz olmadığı" (!) ifadesi
gerçeklerden çok uzaktır. Sa-
dece A.Hynek'in kitapları in-
celenmiş olsaydı, böyle tutar-
sız bir ifade ile halka/okuyucuya
yanlış bilgi verilmezdi.

Makalede, 1972'de
Byurakan Gözlemevinde yapılan
(ve ABD ile o zamanki
Sovyetlerin en seçkin uzay bi-
limcilerinin katıldığı) CETI
(Dünya Dışı Uygarlıklarla İle-
tişim) Konferansından söz
edilmemiş olmasını da büyük
bir noksanlık olarak gördü-
ğümüzü ifade etmeden geç-
meyeceğiz. Çünkü CETI kon-
feransında, en kötümser ihti-
mal hesaplarına göre, sadece
galaksimizde en azından 1
milyon adet, dünyamıza ka-
dar gelebilecek gelişmişlik
düzeyinde uygarlık bulunma-
sı gerektiği sonucuna varıl-
mıştı.

Umarız konu gerçek ya-
nıyla, daha güvenilir literatü-
re dayalı olarak ve "BİLİM ve
TEKNİK"ın ciddiyetine yara-
şır şekilde tekrardan ele alınır
ve Türk okuruna konunun
önemine uygun bilgiler aktarı-
lır.

Yayın hayatınızda başa-
rılar dileriz. ■

**Metapsişik Tetkikler Ve İلمي
Araştırmalar Derneği
Evrende Zeki Hayatı
Araştırma Komisyonu
Başkanı ve "Ruh ve Madde"
Dergisi Yazarı
Selman GERÇEKSEVER**

YAŞAMIN AMACI

Osman KANSIZ

FİLOZOFLARIN en büyük hareket noktalarından bir tanesi yaşamın anlamını açıklığa kavuşturmak ve insanları, yaptığı açıklamalar istikametinde yönlendirmeye çalıştırmaktır.

Ama durum hakikatte böyle mi?

Bildiğimiz gibi yaşam, üç büyük küre içerisinde mevcuttur: Kozmik kürede yaşam, bunun bir uzantısı olan fizik kürelerde yaşam ve bir de canlı kürelerde yaşam.

Kozmik kürelerde yaşamın kapsamını ele alabilmek: Bu, bizim yazımızın sınırları dışına taşar. Çünkü orada, boyutları, enerjileri, değişik zaman enerjilerini ele almak ve bunları açıklayarak anlatmak gerekir.

Fizik kürelerdeki yaşamı anlamak için, onu, daha dar bir çerçeve içerisinde, yani görünen fizik yaşam olarak ele almak daha kolaydır. Bu bir nevi astronomik yaşamdır. Gözleyebildiğimiz gezegenlerdeki yaşamdır. Çeşitli güneşlerin kontrolü altında olan ve her biri ayrı gelişim ve tekâmül ortamı olarak vazife gören gezegenlerdeki yaşam, fizik yaşam anlamına gelir. Bunlardan bir tanesi de Güneşimizin meydana getirdiği yeryüzündeki yaşam şeklidir.

Yeryüzündeki yaşamın; canlı kürelerin, yani insan, bitki ve hayvan kürelerinin, kuşaklarının yaşamları ile bizzat Dünya gezegeninin yaşamı olmak üzere iki amacı vardır.

Dünyanın kendi hayatının, kozmik bir birey olarak, kendi tekâmülü doğrultusunda

çok çeşitli evrelerden geçen bir hâli vardır. Dünya küresi, üzerinde barındırdığı canlı kürelerden bağımsız olarak bir

yaşama sahiptir. O kendi çıkarları ve kendi gelişimi için gerekli olan her türlü materyali kendi bünyesinde barındırmak suretiyle orada çeşitli güçlerin yoğunlaşmasını sağlar. Örneğin, hayat dediğimiz olayın meydana gelebilmesi için kendi üzerinde hayatın kolaylaşmasını, hayatın başlangıcına destek oluşturacak ortamı, materyali ve şartları hazırlayarak canlılara hayat ortamı sağlar.

Bizler, Dünya küresi üzerinde bulunan canlılar grubu, Dünya ile beraber bir yaşam içerisindeyiz. Ne Dünya bizim için yaratılmıştır ne de biz Dünya için bir araçız. Her ikisi de ayrı ayrı bireylerdir. Fakat evrensel tekâmülün genel bir kanunundan yararlanarak, bu iki varlık biraraya gelmiştir.

Yazımızda ele alacağımız insan sadece beden sahibi bir varlık değildir. İnsan, ruh denen varlık ile beden denen organik varlığın toplamı olan üçüncü bir varlıktır. Yani bir sentez ürünüdür. Bu bakımdan yaşamdaki amacın en azından yarısı bedeni ile ilgili, diğer yarısı da ruh denilen varlığı ile ilgilidir. **İnsan iki yönüyle; iç varlığıyla ve dış varlığıyla, yani ruhsal yanıyla ve bedensel yanıyla bir bütünlük elde etmek zorundadır.**

RUH ve MADDE DENGESİ

Peki, acaba insanlar bu her iki yönüyle, dengeli olarak mı yaşıyor? Hayır. Hep tek yönlü yaşıyor. Hele son birkaç asırdan beri daha da tek yönlü yaşamaya başlamış ve bütün algılarını, kendisinde bir bilgi ve anlayış meydana getirecek olan bütün kaynaklarını bedensel, yani maddesel kanala bağlamak zorunda kalmış veya bunu tercih etmiş. Bu yüzden insan tek yönlü yaşamaya başlamış, tek kanadıyla uçmaya çalışan, tek ayağıyla koşmaya çalışan, tek gözüyle görmeye çalı-

şan, tek koluyla iş yapmaya çalışan bir varlığa dönüşmüştür.

Ruh, artık maddeyle ilgili bilgileri yeterince kazanıncaya kadar, birçok acılı, ıstıraplı birtakım tecrübelerden ve sınavlardan geçecektir. Bunlardan tamamen sıyrılması için hayatı tek yönlü görmekten kurtulması gerekir. Hayatı maddî ve manevî her iki kolda yürütmeye çalışması, her iki kolda gözlem ve uygulama yapması gerekir.

Bunun için en önemli çalışma şekillerinden biri, insanın ayırt etme, ayırma ilkesini uygulamasıdır. **Kendini bedeninden ayırabilmesidir.** Kendi varlığının, kendi hayatının sadece bedenî tatminlerde, bedenî uyumlarda, bedenî istek ve arzularla olduğunu görmemesidir ve bunun böyle olmadığını anlamaya çalışmasıdır.

Kısaca kendi deneyimlerimize göre, bünyesindeki nefsanîyetin ayırmasını yapabilmektir. Yani önce kendisinin bir varlık, ruh denen bir varlık olduğunu anlaması, bedene bağlı olmaktan dolayı birçok yeteneklerini, melekelerini kullanmadığını, şuurunun darlaştığını, bundan dolayı kâinat ve tabiatla olan ilişkisinin de darlaştığını bilmesi, birçok yanlış bilgiler, yanlış kararlar, yanlış tutumlar içerisine sıklıkla girip çıktığını anlaması demektir.

İnsanın bencil yanı elci olan yanına çoğunlukla baskın çıkar. Yani bencil olmayan cephe, ki sevgi ve vericilik cephesidir, nefsin, bir çeşit bencilliğin etkisi altına girerek, suskun bir vaziyette kalabilir.

Kendimizin egoistçe hareketler yapabilecek, gerektiğinde kendi çıkarlarımız için, büyük veya küçük, dışımızdaki varlıkların, bizden ayrı olan varlıkların tekâmüllerine engel olabilecek derecede katılık gösterebileceğimizi hatırlamamızda ve bilmemizde büyük yarar vardır.

Buna nefsanîyetin ayırt edilmesi denir. Yani insan nefsanîdir. İnsan bencildir. İnsan cahildir. İnsan ne yaptığının farkında değildir. İnsan içgüdüsel bir varlıktır. İnsan duygularının esaretinde hareket etmeyi, aklının ve vicdanının emrinde hareket etmeye yeğ tutacak kadar zaman zaman şuur daralabilir. Bunları bilebilmek, bunları samimiyetle ortaya koymak nefsanîyetin ayırt edilebilmesi demektir.

Demek ki yaşamın amacı içerisinde en önemli nokta tekâmül etmek olduğuna göre, tekâmül amacı neyse yaşamın amacı da veya anlamı da o olacaktır, şüphesiz.

Nefsinden ayrılabilme meselesi, bizim için her zaman bir sorun olmuştur. Gerek Doğu, gerek Batı geleneklerinde, ister mistik, ister dinsel, ister gizli bilimler tarzında olsun, **bütün konu nefsin üstesinden gelmek, nefsi terbiye etmek, nefse karşı vicdanın daha baskın durumda olmasını, aklın ve bilginin daha üstün durumda olmasını, hatta üstün sevginin baskın durumda olmasını sağlamaktır.**

Yapılması gereken, uğraşılması gereken en büyük amacın bu olduğu kabul edilmiş ve yüzyıllardan beri, bu iş üzerinde her uygarlık kendine göre çeşitli yöntemlerle, bu sorunu halletmeye çalışmıştır.

BİZ EŞYADAN AYIRIYIZ

Ayırt edebilme konusunda kendini nefsinden ayırt eden insanın, eşyadan da ayırt edebilmesi gerekir. Eşya dediğimiz zaman mobilyadan, kap kacaklardan bahsetmiyoruz. Yani bizim dışımızda mevcut olan her şey. İnsanın kendini bundan ayırt edebilmesi gerekir. İnsan kendini eşyadan ayırabilmelidir. İnsanın kendini eşyadan ayırabilmesi; basit tanımıyla, bir şeye sahip olma arzusunun kendini kurtarabilmesidir.

Benim evim, benim arabam, benim param, benim güzelliğim, benim servetim dediğiniz zaman evinizle, arabanızla, paranızla, güzelliğinizle ve servetinizle sizin aranızda çok sıkı bir işbirliği var.

Gelişmekte olan, yani ayırt edebilme gücü giderek artan bir insanın eşya ile olan ilişkisi ve ondan farklı bir sisteme sahip olduğunu anlaması işte bu sahibiyet duygusunun zayıflamasıyla ortaya çıkar.

Evde ben oturuyorum ama ev benim değil. Arabayı ben kullanıyorum ama araba benim değil. Param var ama para benim değil şeklinde anlamayınız. Eviniz olmalıdır, paranız da olmalıdır. Fakat bütün bunların, sizin yeryüzünde tecrübe yapmak için birer aracınız olduğunu hiçbir zaman zihninizden, aklınızdan çıkarmamanız şeklinde anlamanız lâzım.

Elbette uzak bir şehre gitmek için bir vasıtaya ihtiyacımız var. Nitekim bu büyük kozmik yolculuğumuzda da, Dünya gezegeninde geçireceğimiz birkaç gün için beden denen aracı da kullanıyoruz.

Yani beden de bizim için bir eşya sayılır. Ve biz, kendimizin sadece beden olmadığını idrak etmek zorundayız. Aynen buna bağlı olarak, kendimizin ev olmadığını, kendimizin araba olmadığını ve kendimizin servetimiz olmadığını da farkına varmak zorundayız.

İnsanın, eşya ile olan özdeşleşmesinin önüne geçmesinin birinci şartı kendini, eşyadan ayırt etmesidir.

"Mal canın yongasıdır" örneği bunu gayet iyi bir şekilde ve negatif yönde ifade eder. Herkes de yanlış bir tatbikatla bunu doğru olarak kabul eder.

Yani bazı bilgiler vardır ki, bunların öğretilmesi için negatif bir metot kullanılır. "Mal canın yongasıdır." derken olduğu gibi. Söylenmek isteniyor ki sizler malınızı, mülkünüzü, yani tabiatın eşyasını kendinizle bir tutunuz. Aynı hâle getirdiniz. Halbuki eşya ayrı şeydir, sizin özvarlığınız ayrı şeydir. Siz geçici

İnsan samimî bir çaba göstererek bertürlü bağımlılığından kurtulabilir.

ci olarak bu dünyadasınız. Fani sözü bunun için kullanılır. Kalıcı olan ruh varlığınızdır. Geçici olan beden ve bedenle tasarruf altına alınan eşyadır.

Bu kadar büyük bir mükemmelliyeti olan ruh varlığının, bu kadar geri seviyeli olan bir madde varlığına esir olması kadar tuhaf bir şey yoktur. İşte bunun için "Mal canın yongasıdır." sözü söylenmiştir. Negatif, yani olumsuz şekilde ifade edilen bu nasihatte, bunun tersinin yapılması gerektiği ifade edilir. **Maddesel kayıplar ve maddesel ziyan, tehlikeler karşısında müthiş bir uyanıklık gösteren insanoglunun kendi iç hayatının, manevî hayatının, sezgi ve vicdan hayatının kaybına, yok olup gitmesine karşı en ufak bir ürküntü dahi hissetmediğini zaman zaman görüyoruz.** İşte bu, "Mal canın yongasıdır." sözünün yanlış tatbikatından ileri gelen bir yanlışlıktır. Yongalar atıldıkça ustanın elindeki ağaçlar şekillenir, anlam kazanır, değer kazanır. Mal sevgisi can ağacından makul ve istemli terklele yonga yonga atılmazsa insan kendini bilemez.

(Devam Edecek)

BİLYAY'DAN DUYURU

Vakfımızın Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB televizyonunda 14.00-16.00 arasında yayınlanan "2'den 4'e" programında, her Salı günü yaklaşık saat 15.00'te yayına giren "Merak Ettikleriniz" köşesinde, değişik konularda sohbet ederek, sorularınızı cevaplıyor.

* * *

Ayrıca, 105.6 META FM'de her Perşembe saat 14.00-16.00 arasında yayınlanan "Soru-Cevap" kuşağında da sorularınızı canlı yayında cevaplamaya devam ediyor. Bu programlara katılmanızı diliyoruz.

* * *

META FM: Tel:(0212) 252 79 55-249 34 45 Fax:(0212)252 61 25

HBB TV: Tel: (0212) 281 14 58-59

KONFERANSLARIMIZ

BİLYAY VAKFI MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

3 EKİM	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
10 EKİM	İnsanlarla Ruhsal Âlem Arasında Yardımlaşma ve Dayanışma	Nurettin ERSOY
17 EKİM	Pişik Yetenekler Niçin Yaygın Değil?	Aznif ATASEV
24 EKİM	Seçme Özgürlüğü	Atilla ULTAV
31 EKİM	Devre Sonu Baskısı ve Değişim	Tarık ARIKDAL

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarifi Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

13 EKİM Küresel Anlayış .....

Fulya AYKAÇ

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi Cadebostan, Bağdat Cad.
Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95 Saat: 15.00-17.00

ANKARA

21 EKİM Neden İstirap Çekiyoruz? .....

Tarık ARIKDAL

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: (0312) 352 79 50, Fax: (0312) 325 60 42 Saat: 15.00-17.00

ADANA

28 EKİM Toplum ve Dejenerasyon .....

Selman GERÇEKSEVER

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği, Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat: 1
D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29 Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

27 EKİM Duygusalılık .....

Ahmet HIZVEREN

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi
Cadebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

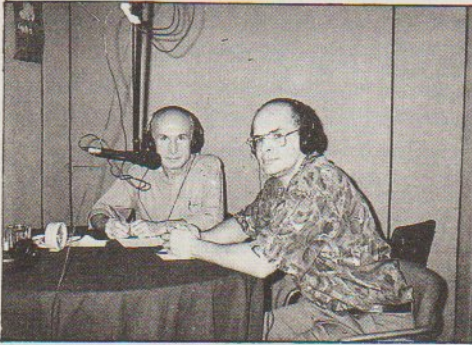
BİLYA Y'IN KONUKLARI...

"Allan Kardec Educational Society" Başkanı ve Ürdün'deki Paraman Lâboratuvarı'nın temsilcileri Vakfımıza konuk oldular

A LLAN KARDEC EDUCATIONAL SOCIETY

Ruh ve Madde Yayınları'nın, yurtdışına gönderilen ve İngilizce olarak basılan "Newsletter"ı, Vakfımıza yeni bir kardeş dernek kazandı. Ve Allan Kardec Educational Society'nin başkanı, Temmuz'da Vakfımızın ve META FM'in konuğu oldu: Prof. John M. Zerio.

Türkiye'ye Vakfımızla ilgili incelemeler ve görüşmeler yapmak amacıyla gelen Prof. Zerio aynı zamanda "The American Graduate School of International Management"da da öğretim görevlisi.

Prof. John M. Zerio, META FM'deki program sırasında Selman GERÇEKSEVER'le birlikte...

"ALLAN KARDEC EDUCATIONAL SOCIETY" NEDİR?

Allan Kardec Educational Society 1984'te kurulmuş ve ilk etkinlikleri bir "Newsletter" çıkarmak olmuş. "Newsletter"ları ile il-

gilenen kişilerin gitgide artması onları dernek kurmaya zorlamış. Prof. John Zerio'nun belirttiğine göre, en önemli temel etkinlikleri ise, geziler düzenleyerek Allan Kardec'in öğretisini yaymak.

İlk kitap basım faaliyeti ise A. Kardec'in "What is Spiritism" isimli eseri için yapılmış. İkinci olarak da yine A. Kardec'in "Ruhçuların Kitabı" yayına hazırlanıyor. Bu kitabın 1875'te ilk baskısı yapılan orijinal versiyonunun dili güncelleştirilmiş.

Ayrıca "Gospel According to Spiritüalism" in baskı işleri de Ekim 1995'te başlayacak.

"VISION 2000"

Allan Kardec Educational Society'nin en temel projelerinden birisiyse, "Vision 2000" adını taşıyor. Bu projenin amacı, ruhçu bilginin ABD, İngiltere ve diğer komşu ülkelerde yayılması.

Vision 2000 projesi, sacayağı gibi üç bacağına sahip:

1- Anahtar nitelikli ruhçu kitapların basım-yayımı.

a) Allan Kardec'in üç kitabı.

b) Konuyla ilgili öteki kitapların dağıtımı. (Örneğin Ruh ve Madde Yayınları.)

2- Adresleri kayıtlı insanlara posta aracılığı ile ruhçu bilgileri ulaştırmak.

"Creation of Computer Data Base" isimli bilgisayar programında şu anda 6000 insanın adresleri var. Amaç ise 50.000 adrese ve insana ulaşmak.

3- "Newsletter" vasıtasıyla, konuya ilgisi olanlar arasındaki iletişimi güçlendirmek. Şu anda, ABD'de bu hedefler doğrultusunda bağlantı kurulmuş 20 merkez ve 6000 kişi var.

Bu bilgileri veren Prof. John Zerio, sözlerini şöyle sürdürüyor:

"Sizin 'Spirit and Matter' adını taşıyan Newsletter'inizi aldığım zaman, ne kadar yakın yaklaşımlara sahip olduğumuzu görmekten memnun oldum. Sizinle Editorial (Yazım) alanda işbirliği yapabiliriz."

Bu işbirliği önerisi karşılıklı copyright (çoğaltma hakkı) alışverişini kapsıyor ve Ruh ve Madde Yayınları'nın İngilizce olarak çevrilme ve yayınlanma imkânıyla birlikte Vakfımızın yabancı yayın organı "Spirit and Matter"ın Amerika'da dağıtımını olanağını getiriyor.

Bu ve Amerika'da ruhçuluk alanında faaliyet gösteren diğer vakıf ve örgütlerle kurulacak olan benzeri işbirlikleri, Yeni Çağ'a doğru ruhçu bilgilerin insanlığı hızla aydınlatmasına ve "Birlik-Bütünsellik" anlayışının gelişmesine büyük katkılar sağlayacaktır. Bu amaçlarla yurdumuza ve Vakfımıza kadar gelen Prof. John Zerco'ya teşekkür ediyor ve çalışmalarında başarılar diliyoruz.

P

ARAMAN LÂBORATUARI

(Paramann Programme Laboratories - PPL)

Ürdün, Amman'da kurulan ve başkanlığını Cemal N. Hüseyin'in yaptığı "Paraman Lâboratuari"nin yurtdışı temsilcileri, Dr. Kawther Ali ve İbrahim Ahmet de Vakfımızın ve META FM'in konuğu oldular ve çalışmaları hakkında bilgi verdiler.

Konuklarımız; zihin-beden etkileşimi hakkında yeni bir model kurulması gereğini savunan Cemal Hüseyin'in, bu etkileşimi, tekrarlanabilir deneylerle kanıtlamak üzere, Casnasaniyya (Kasnazaniyah) Tarikatı'na üye dervişlerle ilgili bir dizi deney yürütmekte olduğunu anlattılar.

Bu tarikatın dervişleri; bizim toplumu-muzdaki Kadiri-Rufai dervişleri gibi, herkese açık olan gösterilerinde, şiş, bıçak, tahta par-

İbrahim Ahmet ve Dr. Kawther Ali, Vakfımızın Başkanı Ergün ARIKDAL ile...

çaları gibi sivri ve keskin nesnelere, bedenlerinin çeşitli kısımlarına (kol, bacak, karın, dudak, yanak vb.) batırmaktalar ve bundan dolayı gözle görülebilir hiçbir rahatsızlık duymamaktalar. Bu keskin ve sivri nesnelere çıkarıldıkları zaman, acı almış olan yaralar anında kapanmaktalar. (*)

Bu gösterilere başlamak için dervişlerin herhangi bir trans hâline geçmediğinin ve sadece tarikat şeyhinin (ve halife adını alan özel bir derviş grubunun) dervişlere dokunmasıyla bu ustalıkları sergiler hâle geldiklerini söyleyen temsilciler, kontrollü lâboratuvar şartları altında da (EEG, ısı ve elektrik ölçümleri vb.) dervişlerin normal bulguların dışına çıkmadıklarını belirttiler.

Henüz bir hipotez oluşturmadıklarını ve araştırmalarına devam edeceklerini söyleyen "PPL" temsilcilerine, öğrendiklerini bizlerle paylaştıkları için teşekkür ediyor ve çalışmalarında başarılar diliyoruz.

(*) Bu konuda daha geniş bilgi için, 1993 Ruh ve Madde cildine ve 1994 Mart sayımıza bakınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)

7 EKİM Spiritüalizm	Zülei CEVİK
14 EKİM Hayatın Anlamı	İlkay ATILLA
21 EKİM Video Gösterimi	(BİLYAY Vakfı ve MİAD Başkanı) Ergün ARIKDAL
28 EKİM Toplum ve Dejenerasyon	(BİLYAY Vakfı Üyesi) Selman GERÇEKSEVER

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KENDİNİ BİLME SAVAŞI VEREN İNSAN

KENDİMİZİ TANIYOR MUYUZ?

Insan, evde, işte, sokakta, arkadaş çevresinde vs. farklı rolleri ve karakterleri canlandırır. Her insanda birbirinden farklı karakterler vardır. Bu farklı karakterlerin her biri, ayrı bir "BEN"imizdir. Ben'lerin aralarında çok büyük çelişkiler olabilir. Bu insana biraz garip gelebilir. "Ne demek farklı benlikler, maskeler; ben her yerde aynıyım..."

Böyle düşünmek doğaldır. Çünkü hayat içerisinde genel olarak şursuz bir hâlde olduğumuz için kendimizin farkında değilizdir ve kendimizi gözlemleyemeyiz. Günlük hayatımız esnasında, içerisine girip çıktığımız farklı ortamları gözden geçirdiğimizde, birbirinden farklı benliklere bürünüp farklı maskeler taktığımızı gözlemleyebiliriz.

Ev, iş, okul, arkadaş çevresi vs. gibi farklı ortamlarda, kendimiz hakkındaki düşüncelerimiz, çeşitli konulardaki fikirlerimiz, tavırlarımız arasında bazı farklar olduğunu tespit edebiliriz. Örneğin iş yerinde veya arkadaş çevremizde sakin bir insan karakteri çizip; evde tam tersi sinirli bir rolde olabiliriz. Otobüste kültürlü bir insan rolü, aile içerisinde zeki, hırslı ve esprili insan rolüne, okulda sessiz sakin ve içine kapanık bir role bürünebiliriz. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Bunlardan sonra insanın aklına şu soru gelebilir:

"Her yerde nasıl aynı olunabilir ki?"

Elbette kastedilen her yerde tek tip hareket etmek değildir. Her ortamın elbetteki kendine özgü icapları vardır. Burada önemli olan bu icapları yerine getirirken, insanın, o ortamın içerisinde kaybolup gitmemesidir. Şunu

akıldan çıkarmamak gerekir; insan ruhsal bir varlıktır ve bedenli hayatında sahip olduğu özellikler, gerçek varlığını ifade etmez. Eğer insan kendisini mevcut görüntüleriyle sınırlarsa, kendini tanıyabilmesi ve geliştirebilmesi zorlaşır. Dışsal olarak farklı hâl ve tavırlarda olabiliriz. Önemli olan içsel olarak aynı anlayışı sürdürebilmektir.

İNSAN VARLIĞININ DÜNYA YAŞAMINDAKİ EN TEMEL AMACI, "KENDİMİ TANIMAK" TIR

Kendini tanımanın ilk adımı, insanın kendisini gözlemlemesi ve yaşadığı çeşitli hâlleri fark etmesiyle atılabilir.

İnsan, genellikle hayat, boyunca otomatik tarzda yaşar. Her şeyin farkında olduğunu zanneder. Oysa farkındalığı son derece az ve yetersizdir.

Bir insan kendini gözlemleyemiyorsa, uyguladığı teknik, disiplin, bilgi vs. boşa sarf edilmiş zaman ve enerji kayıplarına yol açabilir.

Örneğin, ailemizden veya arkadaş çevremizdeki insanlardan birine konsantre olup düşündüğümüzde, o kişi ile ilgili anı ve imajlarımızı hatırlarız. İmajine ettiğimiz her insana göre, benliğimizin farklı bir şekle büründüğünü gözlemleyebiliriz. Bir insana karşı ortaya koyduğumuz benlik bile, farklılıklar gösterebilmektedir. Çünkü karşımızdaki insan hakkındaki yargı ve zanlarımız her an değişebilmektedir.

Bir taraftan karşımızdaki insan hakkındaki görüşlerimiz her an değişebilmekteyken, diğer yandan asla değişmeyen sabit fikir ve

yargılarımız da vardır. Kendimizdeki değişimi fark edip çaba sarf etmediğimiz için karşımızdaki insanın da değiştiğini fark edemeyiz. Kafamızda o insan için belli bir imaj vardır. Artık o insan bizim için kafamızdaki imajla sınırlıdır ve sabittir.

İnsanlar ve olaylara aynı gözle bakmak, belli zanları ve peşin hükümleri kabul etmek ve tüm bunların doğruluğunu ve değişmezliğini iddia etmek insanın ne büyük bir mantal atalet içinde bulunduğu bir göstergesidir.

Her şeyin hep aynı olduğunu düşünürüz. İnsanların da aynı olduğunu iddia ederiz. Oysa tüm insanlar, farkında olsun ya da olmasın değişebilmenin mücadelesini vermektedir.

Kendimizi tanıyabilmek için belli bir süre saptayalım. Örneğin yarım saatlik bir süre olsun. Kararlaştırdığımız süre içerisinde düşüncelerimizi, tavırlarımızı, yaşadığımız haletleri, zihnimizdeki imaj ve çağrışımları gözlemleye çalışalım. Bu gözlem, otomatik bir şekilde zihnimize gelen kontrolsüz düşüncelerin, zihnimizdeki sabit kalıpların ve zanların fark edilmesi ve kontrol altına alınabilmesi açısından insana küçük de olsa bir fikir verebilir. Beş dakika içerisinde bile oradan oraya sürüklenen kontrolsüz ve otomatik zihin faaliyetine bakarak tüm yaşamımız içerisinde nasıl bir uyku hâlinde olduğumuzu fark edebiliriz.

İNSAN HER ZAMAN KENDİNDEN YOLA ÇIKMALIDIR

Eğer kendimizi tanımak, gerçek varlığımızın farkına varmak istiyorsak, yaşadığımız duygusal hâlleri fark edebilmeliyiz. Düşüncelerimizin ve davranışlarımızın doğruluğundan fazla emin olmamalıyız. "Herkesin hata yapmaya hakkı vardır" bilgisinden hareket ederek, kendimizdeki eksik ve hatalı yanları ka-

bullendiğimiz gibi başkalarının hatalarını da hoşgörüyle karşılayabilmeliyiz. Yaşadığımız ıstırap ve sıkıntıların faturasını daima karşımızdaki insana, çevreye, genel şartlara çıkarmamalıyız. Unutmayalım ki, başımıza gelen her türlü olay bizlerin bir eksiğini tamamlamak için karşımıza çıkmaktadır. İsyan etmeden, kendi dışımızdaki gelişmelere kabahat bulmadan önce, içinde bulunduğumuz peşin hükümleri, zanları, bencil tutumlarımızı gözlemlemeye çalışmalıyız. Hatayı kendi dışımızda aramaya devam ettikçe, gelişebilmemiz ve

Kendi üzerinde çalışmak insana biçbir üstünlük ya da farklılık sağlamaz. Kendini, gerçek varlığını tanıma çabasını sürdüren bir insan (varlık) için kadilecek yol sonsuzdur.

kendimizi tanıyabilmemiz imkânsızlaşabilir. Yani insan ameliyat masasına öncelikle kendisini yatırmalıdır. Hem ameliyat olan hem de ameliyat eden, insanın kendisi olmalıdır. Genel olarak hayatımızda ameliyat masasına daima karşımızdaki kişi ve kişileri yatırırız. Her defasında karşımızdakileri acımasızca eleştirir ve suçlarız.

Onları kesip biçmeyi tercih ederiz. Fakat sıra bize geldiğinde, en küçük bir eleştiriye ve müdahaleye bile yanaşmayız. Oysa insan, ancak kendi üzerinde çalışarak kendisini fark edebilir, tanıyabilir.

"KENDİNİ TANIMA" İLE İFADE EDİLMEK İSTENEN TEMEL UNSURLAR:

- Ben kimim? Nereden geldim, nereye gidiyorum?
- Yaşama amacım ve ana hedeflerim nelerdir?
- Dünyada bulunuşumun temel nedenleri nelerdir?
- Yaşadığım olaylar bana neleri anlatmaya çalışıyor?
- Varlığımın sınırları nerelere kadar uzanıyor?
- Ben, çevremin beni nitelediği et ve kemikten oluşan biyolojik bir varlık mıyım? Beş duyu ile sınırlı mıyım?

- Hiç hoşlanmadığım, rahatımı ve zihin-
sel konforumu bozan, bana ıstırap veren olay-
lardan kaçmama rağmen, bu olayların ve
baskıların ardı arkasının kesilmemesinin ne-
denleri nelerdir?.. gibi saymakla bitmeyecek
soruların cevaplarının araştırılması kendini ta-
nıma çabasının içerisinde girmektedir.

Ayrıca duyguların fark edilmesi ve onla-
rın kontrol edilmesi, varlığımızın aşkın yönleri-
nin fark edilmesi gibi temel konular da Kendi-
ni Tanıma ile ifade edilmek istenen temel un-
surlardır.

İNSAN, ANCAK GERÇEK VARLIĞINI ANLAYARAK BU SORULARIN CEVAPLARINI BULABİLİR

Yüzlerce yıl önce Delf Mabedi'nin kapı-
sında yazıldığı gibi, ancak kendini bilen, Ev-
reni ve Tanrıları da anlayıp, sonsuz gelişimini
sürdürebilir.

Kendi üzerinde çalışma yapan insan,
çeşitli sonuçlar elde ettikten sonra çevresindeki
olay ve kişileri daha iyi anlayıp gözlemleyebi-
lir.

Kendi üzerinde çalışmak insana hiçbir
üstünlük ya da farklılık sağlamaz. Kendini,
gerçek varlığını tanıma çabasını sürdüren bir
insan (varlık) için katedilecek yol sonsuzdur.
Bu nedenle hangi seviyede olunursa olunsun,
bir şeylerin becerildiği, başarılı olduğu düşünülüp
farklaştırıldığı zannedilmemelidir. Çünkü bu bir
zandan başka bir şey değildir. Ve insanın

kendisini geliştirme yolundaki en büyük tehli-
kedir.

Unutmayalım ki, varlıklar, dünyaya bir-
birlerinden farklı olmak için değil, özdeki
farksızlığını idrak edip bunu tetkik edebilmek
ve bu realiteyi fiilen yaşamak için bulunmak-
tadır.

DÜNYA SONSUZ ÇEŞİTLİLİK İÇERİSİNDE BİRLİK İLKESİ'NİN UYGULANDIĞI BİR OKULDUR

Tipki insan bedenindeki çalışma prensi-
bi gibi, parça, üzerine düşeni yaparak bütüne
hizmet etmektedir. Bütünün bütünsel hedefi
yönünde hareket eder. Parçaya sorulduğunda
bunu reddedebilir ve bitip tükenmeyen yapıyı
ihtiyaçlarını karşılamak için geçici, küçük he-
deflerine ulaşmak için çabaladığını ifade ede-
bilir.

İnsanlığın arasında birliği, bütünlüğü,
özde farksızlığı sağlamak amacıyla meydana
getirilmiş sistemler, bilgiler belli bir zaman sü-
recinden sonra dejenere edilmiş ve amacının
tam zıddı bir yönde kullanılmıştır. Birlik yerine
çokluğu, farksızlık yerine farkları meydana
getirmiştir. Varlıkların birliği hissedebilmeleri
ve yaşayabilmelerinin basamağı, insanın ken-
dini tanımasından, yani varlığını bilmesinden
geçer.

İçinde bulunduğumuz zamanda gerek
fert gerekse toplum ve dünya olarak en çok
ihtiyacımız olan şey, kendi varlığımız hak-
kında açık, net ve yüksek seviyeli bilgilerdir. ■

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

3 EKİM	Yarının Bilim Anlayışı	İsmet YALÇIN
10 EKİM	Ruhçulukta Hizmet Anlayışı	Ercüment KAYA
17 EKİM	Ölüm Yeni Bir Doğuş mudur?	Tulin ETYEMEZ
24 EKİM	Ellerimizdeki Güç: Manyetizma	Güncay YALÇIN
31 EKİM	Benlik ve Bencilik	Emre ÜLKER

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:15.00-17.00)

21 EKİM	Neden İstirap Çekiyoruz?	(BİLYAY Üyesi) Tarık ARIKDAL
---------	--------------------------	------------------------------

● CUMARTESİ GENÇLİK SEMİNERİ (Saat:15.00-17.00)

28 EKİM	Ruhçuluğun İlkeleri-1	İsmet YALÇIN-Ercüment KAYA
4 KASIM	Ruhçuluğun İlkeleri-2	İsmet YALÇIN-Ercüment KAYA

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 352 79 50, Fax: (0312) 325 60 42

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

2 Temmuz 1947'de, New Mexico'da, Roswell yakınlarında bir çiftlikte bir şey bir enkaz bıraktı. Bunu kimse yadsımıyor. Soru, o bir şey neydi? Yakınlardaki hava üs-sünden yapılan ilk basın açıklamasında enkaz bir "uçan diskin" kalıntılarıydı, bu terim daha sonraları "uçan daire" veya "UFO" olarak bilinecek olan şey için o zamanlar kullanılan bir terimdi. Hava Kuvvetleri hızla, enkazın sadece yere inmiş bir meteoroloji balonu olduğuna dair zıt bir basın bülteni yayınladı. Eklenmiş bir pasif radar yansıtıcısıyla ilgili bir detayla birlikte o günden beri değişmeyen resmî rapor budur.

UFO'ların geleneksel biçimde izah edilebileceğine inanan çoğu insan bile, askerlerin, bildiklerinin hepsini anlattıklarından şüpheliler. Güvenilirlikleri aşikâr tanıkların enkazı tarifleri; hiç de bu izaha uyar gibi görünmemektedir ve Hava Kuvvetleri'nin hareketleri de, basit bir meteoroloji balonuna uygun gibi görünmemektedir.

UFO'lara ilgi duyan birçok kişi, ABD ordusunun o

ROSWELL AÇIKLAMASI

* Topher COOPER - Çev: Yasemin TOKATLI *

gün düşen UFO'nun enkazını ve temsil ettiği bazı ileri teknolojiyi ele geçirdiğine dair ilk basın açıklamasının doğru olduğuna inanmaktadır. Birçokları ise sadece mekanik enkazın değil, araçta yolculuk eden insan-olmayanların da -ölü veya canlı- bulunduğu inanmaktadırlar.

Enkazın kaynağı hakkında belirgin bir görüşü onaylamaksızın, Temsilciler Meclisi'nde New Mexico Temsilcisi olan Steven Schiff meselelerin artık çözülmesi gerektiğine karar verdi. Böylece geçen kış Hükümet Beyanat Bürosu aracılığıyla resmî bir soruşturma başlattı.

Cevap olarak Hava Kuvvetleri; en azından ima yoluyla da olsa, meteoroloji balonu raporlarının bir örtbas olduğu-

nu kabul eden bir rapor yayınladı -ama örtbasın amacı, yakalanmış bir uzay aracı için değildi. Bulunan şey, gizli, balon cinsi ama hiç de dünya dışı olmayan, test aşamasında bir araçtı, Rusların nükleer test patlamalarının sonik biçimde saptanıp saptanamayacağına dair bir programın bir parçasıydı.

Dosya kapandı mı? Yoksa bu sadece daha yeni ve daha iyi bir örtbas hikâyesi midir? Meselenin kapanmadığına inananların olduğunu söylemeye herhalde gerek yoktur. ■

(Bu yazı Journal of Scientific Exploration, Cilt 9, Sayı 1, 1995 Bahar sayısından çevrilmiştir.)

RUH VE MADDE DERGİSİNİN NOTU

Yukarıda söz edilen Roswell olayı sonrasında çekilen film, geçtiğimiz Eylül ayı içerisinde Alman RTL Televizyonunda gösterildi. Düşen uzay aracının içerisinden çıkarılan uzaylının cesedi ve bu ceset üzerinde yapılan otopsi; bu filmde ayrıntılı ve net olarak görüntülenmişti. Bugüne değin ABD resmi arşivlerinde saklı tutulan ve ilk kez RTL tarafından dünya kamuoyuna gösterilen bu film, yurdumuzda da bu kanalı alabilen kişiler tarafından izlendi.

İNSANIN

HEDEFİ

İnsanın hedefi nedir diye hiç düşündüğümüz oluyor mu? Belki de bundan her birimizin hayattaki kısa ve uzun vadeli hedef diye zannettiği hesaplamaları kastettiğimiz sanılabilir. Ondan söz etmiyoruz. Hedef daha başka bir anlam taşımalı.

Hedef için varılacak, gidilecek, ulaşılabilecek bir menzile diyebiliriz. Yani hedef tamamıyla bizim bakışımıza, görüşümüze ve durumumuza bağlı olan bir olgu. Her insan kadar hedef var zannedilebilir. **İnsanların yürüyüşüne göre belirlilik kazanan hedef, ulaşıldığında başka bir hedefe dönüşen şeydir.** Demek ki hedefler görecelidir. Sonsuz hedef demek daha doğrudur. İnsanın, **varlığın sonsuzluğu; hedefin de sonsuzluğunu belirliyor.** Ya da hedefler sonsuzdur, varlıklar da sonsuzdur denebilir. Ne şekilde ifade edilirse edilsin varlıksal hedefimiz tekâmüldür. O nedenle dünya hayatları sürüp gidiyor.

İnsanın, dünyadaki enkarnasyon hedefine ulaşabilmesi için acaba neler yapması gerekir? Bunun birinci yolu o hedefe varacak araçlarını dikkatlice seçmesi ve onları korumak yönünde çabalar harcaması, varlıksal ilkelere uyararak gelişimini sürdürmesi ve o arada maddeyi de geliştirmesidir. Bütün bunlar yerine getirilmesi

İnsanların yürüyüşüne göre belirlilik kazanan hedef, ulaşıldığında başka bir hedefe dönüşen şeydir.

Cengiz CEVRE

o kadar da kolay olmayan özelliklerdir. Zaten hedef de o nedenle hedeftir ya! Aksi takdirde varlıksal bir hedef olmaktan çıkardı.

Maddeyle insanın hedefi arasında ne tür bir ilişki vardır diye sorulabilir. İnsanı hedefine götürecektir araçlar maddî ortamlar içinde faaliyettedirler. Bedenimiz olsun, günlük yaşamımızda ilişkide olduğumuz çeşitli maddî ortam ve araçlar olsun, hepsi de gelişmeye hizmet etme araçlarıdır. O hâlde bizler ruh varlığı olarak maddî ortamlarda ilerlerken maddeyle de ilişkilere geçip onunla etkileşmekteyiz. Madde aslında bizlerin ruhsal enerjisiyle beslenen bir varlıktır. Fakat günümüzdeki durumuyla madde bize hâkimdir. Buna hiç itiraz etmeyelim. Maddenin cazibesine kapılmayan kaç kişi var ki ?

Maddenin işte böyle bir görevi var. Bizi etken hâlde tutuyor. Kendimizi hatırlamamıza vesile oluyor. Kendisini bize iyice gösteriyor. Maddeden gelen, bizden ona yansımış titreşimler ve etkiler bize çarpa-

rak bizde sanki onun etkisiymiş gibi bir hâl gösteriyor. Ona o değeri veren biz değil miyiz? Onu gelişim aracı olarak seçen bizden başkası mı? Peki niye mızıkçılık ediyoruz? Hem ona put gibi tapıyoruz hem de onu görmezden gelmeye çalışıyoruz. İkiyüzlü olan biz değil miyiz?

Maddenin atalet durumu ortadadır. Bizlerin etkisine göre hareket etmektedir. Yani biz hangi ölçüde gelişebilmişsek onu da o kadar geliştirebilmişiz demektir. Maddeye şekil vererek meydana getirdiğimiz oyuncak teknolojiler insanda içsel bir değişim meydana getiremezler. Zaten getirememişlerdir de. **Maddenin gelişimiyle kastedilen, bizdeki şuurlu gelişme ve değişimin ona yansımalarıdır. Bizim yüksek etkilerimize onun cevap verir hâle gelmesidir.** Bizde henüz bulunmayan bu nitelik için neden ondan bir değişiklik bekleyelim ki?

Maddenin sirlarını, yani bağlı bulunduğu yasaları ne kadar ince bir şekilde araştır-

ma ve inceleme çabası içine girerek işte o zaman madde- nin özellikleri önümüze açılacaktır. Bizler gelişmiş olduğumuz için onu da geliştirebileceğiz. Bunda mucize vs. bir özellik yoktur. Son derece doğal işleyen bir Yasal ve İlkesel Düzenlilik söz konusudur.

Maddeden kaçarak dünyadaki gelişmelerini sürdürebileceklerini zannedenlere de yardımcı olmamız gerekiyor. Tamamıyla bilgisizlikten kaynaklanan böylesi tutumlar varlığın enkarnasyon hedefine aykırı olduğu gibi, onun ruhsal olarak da altından kalkamayacağı durumlara düşmesine neden olur ve varlık, boş enkarnasyonlar elde eder.

Kaçıp kurtulmak biz ruh varlıklarına yakışmaz. Bunu idrak etmek özellikle dünya hayatında önem taşıyor. Çünkü burası insanı canından binlerce kez bezdiren bir gezegendir. Ancak gezegenimizin bir anlamda Yüceliği de buradadır. **Böylesi koşullar altında**

bile varlıksal hedefimizi korumak ve ona ulaşmak alıştırmalarını yaptırarak çok çeşitli sınav etkilerini bizlere sunan bir yerdirdir.

Gerilmenin meyvesi kopmayacak kadar esnemektir. Uyum da böylece gerçekleşiyor. Kanuna uyumdur bu. Madde bize bu imkânı verir. Bizleri gerer, sıkır, bunaltır ve sonunda bizimle bir etkileşime girer. Şayet bizler gelişmişsek onunla ölçülü ve seviyeli bir ilişki periyoduna gireriz. Onu tanımaya gayret ederiz. Aslında bu öncelikle kendimizi tanımamıza yol açar. Onunla temastayken hangi hâllerdeyiz? Hangi şuur durumundayız? Neler hissediyoruz? Etkisine ne kadar dayanabiliyoruz?

Görülüyor ki madde içindeki gelişmemiz hiç de boşuna değil. Yüce Sistemlerin bu imkânlarına teşekkür etmeliyiz. Kendini beğenmişliği bırakıp haddimizi bilerek kendimizi geliştirmeye çalışmalıyız.

Bu, giderek maddeye ve başka iletişim araçlarına da yansıtacak ve bizler dünyanın hizmet ve vazife yeri olduğunu belki de anlamak yolunda gelişmeler kaydedebileceğiz.

Madde, evrenin kaçınılmaz bir yapı taşıdır. Madde- nin bilmediğimiz çeşitleri ve nitelikleri bulunur. İşte bu sonsuz çeşitlilik bizlere sonsuz gelişme fırsatları bahşeder. Tabii anlayanlara.. Elimizden geldiğince varlıksal yardımlaşma ilkesi çerçevesinde, bilenlerin sorumluluğu altında paylaşımlara girmeli ve bunu şuurlu olarak yapmalıyız.

İçinde bulunduğumuz zamanda Yüce Bilgiye hizmetin haddi hesabı yoktur. Yeter ki bizler hedefimizden sapmayalım ve onu titizlikle koruyarak insanlığın hedefine doğru birlikte yürüyelim.. Gelin canlar bir olalım... Ruh varlığı olduğumuzu gösterelim...Ruh'un hedefine birlikte varalım... ■

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

3 EKİM	İpnozun Gerçek Gücü.....	Oya TİMURDOĞAN-Damla YALTIKIRIK
10 EKİM	Kader ve Kaotik İşleyiş	Kevser YEŞİLTAŞ-Verda ALTINEL
17 EKİM	Temel Reahteler.....	Duygu GÜNER-Nihan YAZICI
24 EKİM	Uyum ve İradelerin Çelişmezliği	Engin EMİR-Barış ÖGÜT
31 EKİM	Kendini Araştırma Çalışmaları	Kenan YILMAZ

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sk. No:7
Kat:2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17 Fax: (0232) 422 72 12

AYRINTI KİTABEVİ

14 EKİM Pozitif Düşünmeliyiz .....Cengiz CEVRE

Yer: Ayrıntı Kitabevi 1719 Sk. No: 18/A K(Eski Belediye Sokağı) Karşıyaka/İZMİR
Saat: 14.30-16.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Te Bu San Ki Gong

DEMİR BEDEEN

Dr. G.K. KNOWLTON
Çev: Kemal MENEMENCİOĞLU

BU, bütün bedeni güçlendirmek için kullanılabilen ilginç bir Kigong'dur. Bundan elde ettiğiniz yarar, uğruna harcadığınız çabaya eşit olacaktır. Yaşlılar veya kalp sorunları ve eklem iltihabı (arterit) gibi bedensel engelleri olan kişiler bu hareketleri Tay Çi gibi yavaş ve rahat bir şekilde yapabilir.

Kas hacimlerini geliştirmek, yağlarını eritmek, güçlerini artırmak veya ciddi Uzak Doğu spor eğitimini isteyenler için hareketler mümkün olduğu kadar kuvvet sarf ederek yapılmalıdır.

Bu, asırlardır gizli tutulan bir Demir Beden Kigong veya Te Bu San'dır. Savaşçılar tarafından bir zindelik ve sağlık yöntemi olarak uygulanmaktaydı. Efsaneye göre, bu uygulamada sürekli alıştırmalar, insanı bir bıçak saldırısının üstesinden gelmesini sağlar, çünkü bıçak deriyi delemmez. Tabii ki, bu sadece tarihsel açıdan ilgi çekicidir, lütfen denemeye kalkışmayınız.

Unutmayınız, amaç ne olursa olsun, herkes aynı hareketleri yapacaktır. İyi bir fizik ve güç isteyenler, hareketleri yaparken kasları

mümkün olduğu kadar sert bir şekilde kasmalıdır. Daha çok Ki enerji akışı ve hafif alıştırmalar isteyenler kasları kasmamalıdır, sadece hareketleri yavaş ve rahat bir şekilde yapabilir.

Hareketleri yavaş uygulamak, ağrıyan eklem ve kasların tedavisini hızlandırmanın çok iyi bir yoludur.

Ben, hareketlere başlamadan önce eklemleme Dit Da Jow sürerim ve biraz Shaolin Kaplan iksiri içerim. Bu, kas, bağ ve kirişleri güçlendirmek ve enerji akışındaki tıkanıkları veya kas-iskelet sistemine ait sorunları önlemek üzere asırlardır kullanılan bir şifalı ot karışımıdır. Sağlık ve zindelik, eklemlerde geniş hareket serbestliği, kol ve bacaklarda daha fazla güç isteyenler tarafından kullanılır. Aslen, Shaolin keşişlerinin çok güç ve esnekliğe ihtiyaçları olduğunda kullandıkları geleneksel bir formüldü. Adını, insanı kaplanlarla boğuşacak kadar güçlü yaptığı, konusundaki geleneksel söylentiye borçludur.

Eğer ilgileniyorsanız, lütfen bana yazınız. Shaolin Kaplan iksirinin nasıl yapıldığını size söyleyeceğim. (*)

(*) Bir masajla tedavi hekimi olan Dr.Knowlton'un adresi: 5555 E 71 St.St.Suite 6100, Tulsa, Oklahoma, 74136, ABD. Telefonu: 918-496-8011, Fax 918-496-8012. Yakın tarihte Dünya Dövüş Sanatları Ünlüleri Sergi Salonuna adı kaydedilmiştir.

DEMİR BEDEN HAREKETLERİ

DİKKAT: Elde edeceğiniz sonuçları kullandığınız enerji miktarı belirleyecektir. Yaşlılar ve fiziksel rahatsızlıkları olanlar hareketleri yavaş ve rahat bir şekilde yapmalıdırlar. Güç, atletik, yetenek, dövüş sanatları ve vücut geliştirme için, hareketleri yaparken kasları mümkün olduğu kadar kasınız.

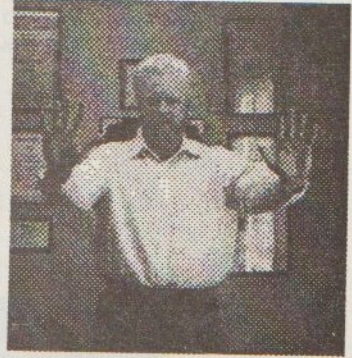
A- Elleri avuçlar yukarı bakacak şekilde resimdeki pozisyonda tutun ve yukarı kaldırınız. Elleri kaldırırken derin ve yavaş nefes alınız. **ÇOK** önemlidir ve **HER ZAMAN** ritmik nefes alınız.

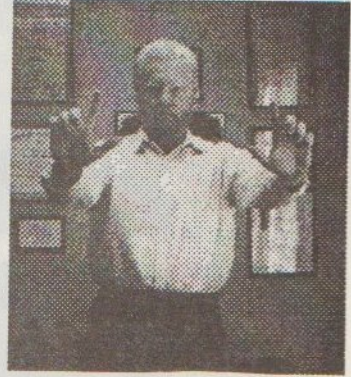
B- Omuz hizasına geldiğinde, ellerinizi döndürerek önünüze bakacak şekilde çeviriniz. Bu noktada halen nefesinizi içinize doğru çekmektesiniz.

C- Nefes verirken ellerinizi ileriye doğru itiniz. Fiziksel rahatsızlıkları olanlar bu hareketi mümkün olduğu kadar yavaş ve rahat bir şekilde yapmalıdırlar. Güç ve bedensel gelişme için, ellerinizi mümkün olduğu kadar kuvvetli bir şekilde itiniz.

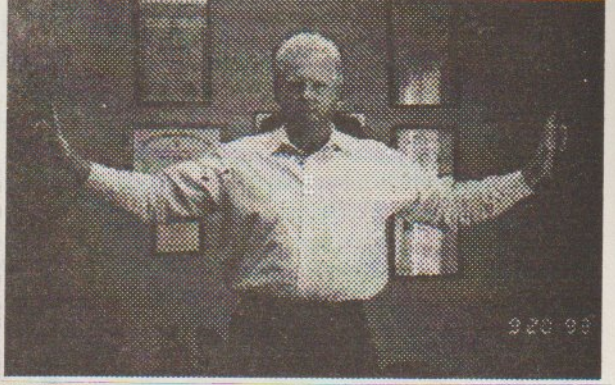
D- Bu, aynı hareketlerde kullanılan alternatif bir eştir.

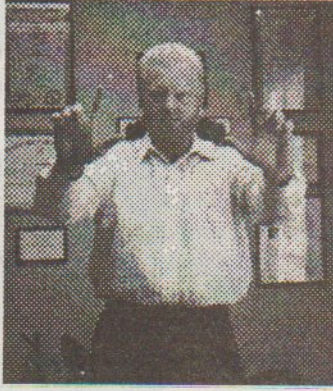
E- Dirseklerden başlayarak, elleri geri çekiniz ve arkanızda dirsekleri birbirine dokundurmaya çalışınız. Nefesinizi içine çekiniz.

F- Dirseklerinizi elinizden geldiği kadar geriye çektikten sonra, aynen Samson'un mabedin sütunlarını itip devirdiği gibi, ellerinizi yanlara doğru açıp, yanlara doğru itiniz. Yavaş bir şekilde nefes veriniz.

G- Nefes alarak, ellerinizi önünüze getiriniz.

I- Ara veriniz, nefes alınız ve eğilirken nefes veriniz.

H- Nefes veriniz, ellerinizi mümkün olduğu kadar arkanıza getiriniz.

Bundan sonra ya durmanız gerekir, ya da tekrar A'dan başlayarak hareketleri tekrarlamalısınız. Çok yetenekli bir atlet bile bu hareketlerden onunu ara vermeden art arda yaptığında terlemeye başlar. Bu, sağlam bir bünye oluşturmak için çok iyi bir alıştırmadır. Bu çok hafif bir alıştırmadır ve incinmiş eklemler veya arterit için çok yararlıdır.

Kaynak: Borderlands, Volume L, Number 1, First quarter 1994

YÜRÜYÜŞÜNÜZ İZİ İZİNE UYGUN OLANLARLA OLSUN Kİ; İMANIN DAHA YÜCELSİN. DİZİ DİZİNDE OLANLARLA DEĞİL, İZİ İZİNDE OLANLAR MATLUP...

Sadıklar Plâni

• Kitap İncelemesi •

BİLİMİ VE RUHU BİRARAYA GETİRİŞ

David Bohm'un Fiziği, Süregelen Felsefe ve Seth'teki Ortak Öğeler

Kitabın Yazarı: Norman FRIEDMAN

Kitabı İnceleyen: Donald FACTOR

Çeviren: Yasemin TOKATLI

YİRMİ yıl kadar önce California'daki Esalen Enstitüsü'nde iken, büyük saygı duyduğum, psikiyatrist olan bir arkadaşım bana "Seth Konuşuyor" adlı bir kitap okumamı önermişti. Dediğine göre bu kitap, Seth adında bedensiz bir varlığın Jane Roberts adındaki, şiir ve kısa hikâye öğretmenin kanalıyla verdiği tebliğlerden oluşuyordu. Şüpheliydim ve bazı düşüncesiz, panayırlı eğlenceleri ve diğer saçmalıklarla ilgili şakalar yaptım. Ama o ısrar etti. "Oku," dedi, "içinde dikkate değer bazı şeyler var."

Vardı da. Kitap o sırada bana en egzotik ve karmaşık kozmoloji gibi görünen bir şeyin karışımıydı. Orijinaldi; onu düşünmeye değer kılan belirli bir gücü ve karmaşıklığı vardı; kolay, rahatlatıcı cevaplara kaçmaksızın, derin metafizik sorulara cevap veriyordu.

Dört yıl kadar sonra David Bohm ile tanıştım. Bizi tanıştıran arkadaşım ondan modern fiziğin büyükbabası diye söz ettiğinden, yaşlı bir Alman'la karşılaşacağımı bekleyerek toplantıya gittim. Bunun yerine Seth'in perspektifinden çok da uzak olmayan, "**Evrendeki bütün madde, sonsuz bir enerji denizinin yüzeyindeki bir kıpırtıdır.**" gibi şeyler söyleyen sessiz, biraz utangaç, rahat bir Amerikalı buldum. O zaman Seth ile hiçbir bağlantı kurmadım çünkü benzer fikirler -çoğu Bohm'un fikirleriydi- Arthur Koest-

ler, Lawrence LeShan ve Fritjof Capra gibi yazarların yazılarında ortaya çıkmaya başlamıştı: Başlangıçta Seth'inkiler kadar garip gelen ve yine Seth'inkiler gibi garip ve zorlayıcı biçimde anlamlı gelen fikirler. Bu fikirler bilimin altın rozetini takmış gelirlerken, daha önceleri benim gibi "entelektüel" insanlara kapalıymış gibi görünen metafizik âlemlere -nasıl adlandırabilirim?- daha çok dalmak isteği verdiler.

Araştırmam esnasında, Bohm'unkinden ve Seth'inkinden çok daha tutucu bir modda olduğu görülen Ken Wilber'in Vedantizm veya Aldous Huxley'in daha önce "Süregelen Felsefe" dediği şeyin Batılı bir izahını üretmeye çabalayan yazılarına rast geldim. Birsürü başka yazılarla birlikte birsürü ilginç malzeme, tam olarak kavrayamadığım biçimlerde biraraya gelmişlerdi.

David Bohm'la arkadaşlığım ilerledikçe, fikirleri hakkında onunla konuşmak için fırsat buldum. Ve **ulusları kesintisiz bütünlük, örtülü düzen olarak** görmeye başladım; nedenselliği fiziksel dünyaya -kuantum seviyesinde bile- geri getirmenin önemi ve atomaltı parçacıkların ve alanların gerçekliği hakkındaki soruların fizikten çok daha fazlasını içerdiğini gördüm. (Bende) gelişmekte olan şey, büyük gizemlerin, aslında, tamamen olmasa da, benim terbiye edilmemiş sezgilerime göre en azından kısmen ulaşılabilir olabilecekleriydi. Şüphesiz, Norman Friedman'ın bu üç düşünce akımının hayranlık verici sentezini yapma çabasına rastlayana dek Bohm'u, Wilber'ı ve bütün diğerlerini Seth malzemesi ile biraraya ge-

tirmeyi aslında düşünmedim.

Neyle ki, kesinlikle yeni bir olasılıklar denizi biçim almakta. Yani insan, "**Temelde, rastgele hareket diye bir şey yoktur. Kaos diye bir şey yoktur.** Evren, **hangi isimdeyse ve hangi tezahürdeyse, realitesine mânâların düzenli sıralanışları yoluyla varmaktadır.**" diyen bedensiz bir varlıktan veya "Bir mânâ değişmesi, bir varlık değişmesidir. Eğer şuurun (varlığın) içeriği olduğunu söylersek, dolayısıyla şuur anlamdır. Bunu; bütün maddenin özünün mânâ olabileceği gibi daha genel bir mânâ türüne genişletebilirdik" diyen fizikçiden ne anlayabilir?

Burada Seth'in kimliği veya böylesine tebliğ edilen bilgilerin anlamı veya geçerliliği hakkında fikir yürütmek istemiyorum. En iyi fikirlerimizin nereden kaynaklandığını kim bilebilir? Seth'in fikirleri -bedenli ya da bedensiz, bir yetkiye başvurmada- bizim için ya işe yarar ya da yaramaz. Wilber'in da Süregelen Felsefe ile ilgili yorumunun bunun veya realitenin doğası hakkındaki tek tanımlayıcı ibare olduğunu iddia edeceğini sanmam.

Tüm bunların akla getirdiği şey, Bohm'un "bir teorinin, şeylerin oluş tarzının bir tanımı değil de sadece bir bakış açısı olduğu" yolundaki önerisidir. Bunun tuttuğu belirgin ışık; ya mânâlı ya da mânâsız bir şeyi açığa çıkaracaktır. Bu mânâ; ötesinde geçerliliğini kaybedeceği ve eğer zorlanırsa kavranamaz hâle geleceği sınırlara sahip olacaktır. Eğer insan daha ileri giderse, başka bakış biçimleri de ortaya çıkacaktır. Bohm, ardından başka bir şiirin yazılmasına gerek olmayan bir son şiir olamayacağı gibi artık bir **son teori de olamayacağını** önermiştir. Seth, kendi bedensiz pozisyonundan, kendisinin de sadece, sınırlı olan bir bakış açısını sunabileceğini netleştirir. Mecazî dilde açıkça konuşmaktadır. Anlaşıyor ki, bedensiz varlıklar bile her şeyin tamamlanmış teorisine sahip de-

ğillerdir -ama en azından Seth bunu bilmektedir. Ve Wilber'in de aynı fikirde olduğunu ummaktayım.

Kitabın ilk yarısı her bir ara bölümü Bohm'a, Seth'e ve Wilber'e ayrılmıştır; ikinci yarı onların farklı perspektifleri ışığı altında çeşitli bilimsel ve felsefi sorulara bakmaktadır. Friedman'ın, Bohm'un fikirleri üstüne tanımları zaman olmayanlar için yazılmıştır ve o alanda şu ana dek gördüğüm kadarıyla net ve doğrudurlar. Bir bakıma Seth ve Ken Wilber'in çalışmasıyla daha az aşına olmama rağmen; bu üç dünya görüşünün sentezine ulaşma çabasında tamamen ikna edici olmamasına karşın onların görüşlerine de adaletli davranmıştır. Örneğin, Seth'in, Bohm'un ve Wilber'in Ben görüşleri bir hayli farklı görünmektedirler ve bu üç kahramanın fikirleri pek biraraya gelemediği her seferinde yazar diğer fizikçilerin çalışmalarından ve ruhçuluk yorumcularından yararlanmak zorunda kalmıştır. Yine de bu, bu kadar ayrı kaynaklardan bu kadar açık benzerliklerin ortaya çıkmış olmasına şaşmaktan beni alkoymadı.

Friedman, sentezini; kuantum ölçümleri, uzay-zaman yaratıları teorileri, zihin-beden sorunu, bilginin inşası gibi sorunlu alanlara ve dâğıntı sistemlere uygulamaktadır. John Bell'i de, John Wheeler ve Albert Einstein'ın, arasında olduğu gruba katar ve sonra bütün aranjmanını, hem Doğu hem de Batı felsefesinin ışığına tutuyor. Sanırım yaklaşımı birçoklarından daha merak uyandırıcı ve daha süptildir, şimdiden son yıllarda birçok yazarın talep ettiği birçok yeni paradigmayı ortaya çıkarmıştır.

Bu kitap birçok büyük yaratıcı tartışmayı başlatabilir. Friedman'ın niyeti; "normal bilim" in daha geniş bir tanımına ve bana göre daha da önemlisi, Seth, Bohm ve Wilber gibilerinin muratlarına erip, mutluluk içinde yaşadıkları olası bir dünya görüşüne yeni bir kapı açan cesur bir girişimdir. ■

(Kaynak: NETWORK dergisi, Kış 1995)

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 41

12.4.1964

Kozmogonik ve Ferdî Gün

"Güneş sisteminin malûm adetteki gezegenleri, plânları, buutları ile beraber sizin sisteminizin iki türlü din günü vardır, esas itibarıyla.

Birincisi, Kozmogonik Din Günü. Dini de kaldıralım. Kozmogonik Gün. Bu, kendi âlemi içinde, ait olmuş olduğu burçlar dahilinde yaptığı fizikî hareketlerden dolayı, içine girdiği veya çıktığı Müteal Tesirin sırasını tayin eder. Bu külliye bir değişikliğin sembolüdür. Yani bir sistem, âdeta bir güneş sistemi, âdeta kendisine has bir ağ içine alınarak, muayyen bir istikamete doğru çekilir. Bu Kozmogonik Gün hepsine raci.

Bir de Ferdî Gün vardır. Ferdî Gün'den kasıt, her kürenin kendisine has olan değişiklikleridir. Kozmogonik Gün'de sistemin, âlemi içindeki realitesi, buudu ve hızı değişir. Hız, fizikî bir hız değildir. Ferdî Gün, yani küresel Gün'de ise, bunun neticeleri çok daha şiddetlidir. Fakat yüksek bir şiddet göstermesine rağmen bir süreklilik vardır. Birbirine geçişler gayet ahenktardır. Şöyle ki: Her küre, bütün sistemi ile, nebati, hayvani, insanı ve bütün gayri maddî dediğiniz unsurları ile beraber, yeni bir tesir kuşağı içine girer. Veyahut onu alabilecek derecede birtakım tahavvüllere, tebeddülata uğrar. Bu her şeyde müşahede edilir. Edebilenler için. İşte meleklerin, Tanrı'ya, "Yeryüzünde kan dökecek, nifak çıkaracak birini mi getireceksin?" sözünde bu hikmet de vardır. Yeryüzü güneş sistemini temsil eder. Güneş sistemindeki Kozmogonik Gün, âlem içinde elbette ki bazı değişiklikleri icap ettirecektir. Oradaki melekler, ana prensiplerdir. Külli Kozmogonik Kanunlardır."

SÖZLÜK

Müteal: Aşkın

Tahavvül: Değişim, dönüşüm

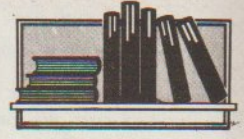
Raci: İlgisi olan, dokunan

Tebeddül: Başkalaşım

Nebat: Bitki

KİTAPLAR ARASINDA

ANAHTAR BİLGİLER

Edga. Cayce

Kitabın adı / Orijinal adı
ANAHTAR BİLGİLER - EDGAR CAYCE
THE EDGAR CAYCE PRIMER

Yazan / Çeviren

Herbert B. PURYEAR

Yasemin TOKATLI

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

280 SAYFA, 1995

Fiyatı: 360.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

S PİRİTÜEL konularla uğraşanların tümü Edgar Cayce'yi bilir. Onun "uyuyan kâhin" olarak aktardığı kehanetlerin yanı sıra, insanın ruhsal yapısıyla ilgili hemen hemen her konuda trans hâlindeyken bilgi verdiği bilinmektedir.

Cayce'nin aktardığı bilgiler, kurduğu vakıf tarafından sınıflandırılmış ve bu 14.000 "okuma" araştırmacıların hizmetine sunulmuştur. Puryear da bu araştırmacı yazarlardan sadece bir tanesidir.

Derlediği bu kitap, genel hatlarıyla zihin-beden-ruh üçlüsünü, ruhsal yasaları, ruhsal gelişimi, tekrardoğuşu, rüyaları, meditasyonu, şifacılığı, cinselliği, Hristiyanlığı ve kendini bilme'yi kapsamaktadır.

"Okumalar"ın varmaya çalıştığı hedeflerden bir tanesi, bilgiyi arayan insana sadece yararlı ve umut verici olanı sağlamaktır. "Okumalar" kişisel uyumlanma ve uygulama üzerin-

de durarak, gelişme fırsatlarının elimize verilmesini beklemektense, gelişmek için sorumluluğumuzu şahsen kabullenmemiz için bize yardım etmektedir.

Kendi ideallerimize ve iç rehberliğimize uygun seçimler yapmaya başlayınca, bizden çok daha kuvvetli bir gücün içimizden akacağına ve bizi dönüşüme uğratacağına emin olabiliriz.

"Okumalar"a göre bizler, ruh olarak, Tanrı'nın birlikte iş yapma arzusundan yaratıldık. Yani Tanrı sevgimizin anlamının anlamını oluşturan "O'nunla bir olma arzusu", sadece kendi ruhumuzun en derin arzusu değildir, aynı zamanda Yaradan'ın da en derin arzusudur. Ruhlar olarak amacımız bu Tek Kudret'e eşlik edebilme hâline gelmektir. Ve bu hâle uygunluğumuz, Sevgiye uyumlu yaratıcı ve ifade edilmiş fiiller yoluyla gösterilir. Büyük fiiller gerekmez. Hatta madde plânında sabır, dayanıklılık, kardeşçe sevgi gibi sade şeylerin göz önüne alındığını söyler. ■